

157

РА 795

63/05

ГОД II.

25 ЮНИЙ.

СЪЯЧЪ

ПОЛУМЕСЕЧНО ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ

1893/1-24

1.1

ЕКОНОМИЯ, ЗЕМЛЕДЪЛИЕ И СКОТОВЪДСТВО

ОРГАНЪ

НАРСДА БИБЛИОТЕКА

В.Р.Д.

ПЕРСОПЛАСМА

999

852

199

47

ЗЕМЛЕДЪЛСКОТО ДРУЖСТВО

„СЪЯЧЪ“

Въ с. Джадерлий, Варнен околия.

КНИЖКА II и III.

ГОДИШНИЙ АБОНАМЕНТЪ Е 8 ЛЕВА

ВАРНА

ПЕЧАТНИЦА Н. ПЕТРОВЪ

1897

СЪДЪРЖАНИЕ:

Вѣстникъ „Бюлетинъ“ за земедѣлческий кредитъ и едно наше мнѣніе. Пише Цвѣтана	стр. 33
Работитѣ на овошарѣ прѣзъ м. Юний. Пише Цвѣтана	43
Конкурсътѣ въ гр. Добричъ	46
Изъ селский животъ (продължение). Отъ Мирковъ	54
Челарски, бѣлѣжки (продължение). Пише Цвѣтана	60
Само отъ градобитнина ли трѣбва да се застрахуваатъ земнитѣ произведения? разглѣдва II-а	65
Извлѣчение отъ протоколитѣ на Русенската Търговско- Индустриална камара	73
Свѣдения за конкурситѣ въ Смилъ и гр. Добричъ	78
Бюлетинъ за времето и състоянието на посѣвите отъ 26 Май до 1-ї Юни т. г.	80
Опити съ култивираньето земедѣл. промишлени и инду- стриални растения (продълженіе). Пише II-а	84
Разни: Земедѣлчески съвѣтъ, Наводненіята, Българ- Винар, Дружество „Гроздъ“ въ Варна, Похвални решения, Горско Дружество; Подобрепие, в. „Зем- едѣлецъ“, Училищнѣ отъ послѣдни курсъ на Са- довското Земед. Училище, Получихме едно писмо отъ Севлиево, Пишатнн отъ Цѣвѣнъ, Епизоти- ческий съвѣтъ, Остхаймска вишига	87
Книжнина	94
Обявленія	95
Поправка	96

☞ Списанието ни става за напрѣдъ органъ на Българското
Земедѣл. Дружество „Свѣтъ“, въ с. Джадерлий, Варненска
околия. Въ слѣдующата книжка ще освѣтлимъ читателитѣ си
по тъзи промѣна.

СВѢТЪ

ПОЛУМѢСЕЧНО ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ

ЗА

ЕКОНОМИЯ, ЗЕМЛЕДѢЛИЕ И СКОТОВЪДСТВО

ВѢСТИКЪ „БЮЛЕТИНЪ“

За земедѣлческия кредитъ и едно наше мнение.

(Писме Цвѣтанъ)

Нищо по честно, нищо по похвално е отъ да бѫде човѣкъ кавалеръ на правдата и справедливостта. Това сѫщо е пе само за отдѣлнитѣ смъртни индувидууми, по и за органитѣ на печата, които сѫ излѣзли съ обѣщание прѣдъ обществото, че ще защищаватъ, пазатъ, и поддржатъ интересите на извѣстно съсловие, народъ, партия и пр., сложени върху високата строга справедливост. Органътъ на търговско-индустриалнитѣ камари е именно този кавалеръ на истината на правдата и справедливостта. Той е, открито го казваме, единъ отъ рѣдкитѣ ни периодически вѣстници и списания, който вѣщо и искренно третира въпроси отъ обща важност и голѣмо значение за младата ни страна; той е на когото политическата буря не съ могла до сега да направи никакъвъ напоръ или гънка на плавающитѣ му платна. Да, „Бюлетинъ“, при разнитѣ посторонни безъ никакво економическо значение обстоятелства, станали на около, си върви по начертаний путь и вдига се по високо и по високо знамето за економическото подобреие на страната ни.

Много ще бѫде да се впусна да анализирамъ до сегашнитѣ му цѣнни статии и да обрѣщамъ вниманието на чита-

телитѣ върху прѣкраснитѣ му идеи, осъществяванието на които всѣки човѣкъ на прогреса трѣбва да желае. Нито времето, нито мястото ми позволява това и азъ за сега ще се задоволя, като искренно го прѣпорожчамъ на читателитѣ и като разглѣдамъ, че макаръ и на кратко, една негова прѣкрасна и пълна съ значение статия въ настояще време.

Думата ми е за статията „испълнителната процедура и земедѣлческиятѣ дългове“, помѣстена въ брой 15 година I на „Бюлетина,“ която свирпи съ подписа на автора й г-нъ Д. Христовъ.

Въпросната статия е отъ такава голѣма важность щото добрѣ би било да и се даде исцѣло място въ списанието ни, но по нѣмание място ние ще се помъчимъ да прѣдадемъ нѣкое мисли на автора и да дошълнимъ се едно наше мнение.

Г-нъ Христовъ възбужда въпросъ, които заслужава пълното внимание на управляющитѣ ни свери и на нашето законодателно тѣло. Въпроса е за жестокото лишаване земедѣлца отъ срѣдствата за живѣние на цѣлото му сѣмейство за исплащане дългътъ му, съ съмнително происхождение и съ това удовлетворение алчностъта, често на ненаситни истецъ.

Автора много справедливо напира, че хората, които сѫ помазани да прилагатъ законитѣ се движкътъ само между формалнитѣ прѣднисания на законитѣ, като ни най малко тѣ не сѫ отговорни за слѣдствията, които бѣха произтекли слѣдъ едно такова тѣсно приложение на формалната процедура. Кой не знае, че съ законитѣ се гони общото благосъстояние, че онзи законъ е законъ, които има за фундаментъ справедливоста, и за цѣль—общото добро? Законодателя често е испадаъ въ грѣхи и когато неговите грѣхи се почувствуватъ и се иска тѣхното поправление тогава се заключава, че има хора на справедливостта и хора по правдата.

Кему не е известно происходението на земедѣлческиятѣ дългове, направени до сега и правени отъ сега? Кой незнае начина на тѣхното нарастване съ една изумителна

бързина? Кой незнае безсъвестността и алчността на напитъ лихвари? Ако би било възможно да се исчислеха дълговетъ на земедѣлците, ние щехме да видимъ, че тѣ сѫ по-вечето да не кажемъ всички тѣ въ рѣшетъ на лихварите, а много малко у държавните и дружественни кредитни учреждения.

За покриване на тѣзи до нѣмовѣрностъ нараствали дългове има едно крайно срѣдство и само къмъ него се прибегва, а то е именно както казва и г-нъ Христовъ: *публичната продажба на имота на селянина — дължникъ*. Правото, дадено отъ закона истецу да показва самъ источникъ за истиращание на правото му, турга въ най голѣма опасность селянина и неговото сѣмейство. Новечето пѣти то го лишава и отъ най оскѫднитѣ срѣдства за прѣживяване. Това ако и не справедливо до нѣкѫдѣ, нѣма да бѫде крайно възмутително, нѣ когато за извѣстенъ дългъ се обявива продажба на дължниковите имоти, оцѣнени за една круничка сума и продадени сравнително за една ничтожна такава, благодарение на липсата свободни капитали у съседнитѣ селини, не достатъчната разгласа или както казва г-нъ Христовъ: писката цѣна на житата, още и писката рента на земята въ послѣднитѣ години, не павременната продажба и пр. и пр., е повече отъ жестоко. Уважаемий авторъ констатира случай прѣдъ Софийский Окр. Съдъ, когато за удовлетворение на извѣстенъ искъ се обявилъ продажба на дължниковъ имотъ, оцѣненъ за 2500 лева и останалъ слѣдъ продажбата у кредитора *само за 300 лева*. Е, моля Ви си каква е тѣзи справедливостъ? Не е ли това явна и оформена съ законъ кражба? Законите иматъ за цѣль: *a)* да пазятъ общото добро и *b)* нарушителите на общото благосъстояние да наказватъ, въ смисълъ да се удовлетворятъ пострадалите и да се поправятъ виновните. Постига ли се това съ исполнението на тѣзи строга законна формалностъ? — Не. Не, защото невежий още селянина, изгубилъ за винаги свойъ источникъ за

животъ, той е вече нарушител на общото благосъстояние, той е вече вреденъ за околните му.

Удовлетворява ли се истецъ? --- Да! да, защото неговите 500 лева, произлезли, може би, само отъ 40 — 50 лева се исплащатъ и то само една част отъ тяхъ съ единъ имотъ отъ стойност 2500 лева. Много право казва г. Христовъ: „Идеята че публичната продажба тръбва да се допусне само когато постига целът си, само когато удовлетворява кредитора, но едновръзично съ това, като запазва економическото състояние на дължника и като избегва разорението на селското стопанство е останала чужда на нашето гражданско съдоустройство. Въ послѣдното нѣма нито едно постановление, което да запрѣща вредните въ економическо отношение продажби на селската земя. На хищникъ инстинкти и на спекуляцията сѫ оставени дълги кризи. Тази е причината дѣто въ много окръзи на страната ни бездомността и безимотността на населението се дължи не на нѣкаква концентрация на земята подъ влиянието на економическият прогресъ, а на лесните средства за убогатяване на нѣколко заможни личности, спекулативните пориви на които закона оставилъ неограничени. Кредитора всичко може да направи съ сѫдбата на селската кѫща и селското владѣніе; той може да ги продава всѣкога, когато пожелае, безъ да обръща внимание да ли съ продажбата ще намѣри нѣкакво удовлетворение на собственникъ си искове. И защо всичко туй? Защото закона бди само надъ формалните и юридически отношения, защото той закрива очите си предъ печалната сѫдба на производителното население, разорението на което не интересува неговите предписания!“

Слѣдъ рѣдъ факти и хубави мотиви г-нъ Христовъ предлага: „къмъ публичната продажба да се прибегва само тогава, когато тя може да даде пълно удовлетворителни и справедливи резултати. Единъ имотъ, оцѣненъ въ едночленъ регистъ за 1000 лева не бива да се отчуждава чрезъ публична про-

дажба за 100 или 200 лева за удовлетворение на единъ искъ 100 или 200 лева“ и това го-подкрепя доста вѣщо съ слѣдующето: „Това би значило просто да се изнасилва правото на собствеността при условия неблагоприятни за владѣтеля. Испълнителната процедура въ гражданското сѫдопроизводство, което не иска да знае за тия поразяющи по вѣзмутителноста си факти, има най голѣма нужда отъ пълно прѣобразование. Закона трѣбва изрично да постанови, че никакъ продажба чрѣзъ публиченъ търгъ не може да се счита за валидна, която води къмъ економическо разорение на селския ступанинъ, че тя, продажбата, трѣбва да се подложи на повторни иеретържки и че ако, при всичко туй, тя не даде една сумма, съставляюща поне 30 — 50% отъ дѣйствителната стойност ма имота, да се отхвърли като незаконна. Ако съ продажбата не могжтъ да се исплатятъ дѣржавинтѣ данъци, недоборитѣ и исковетѣ на другитѣ кредитори, били тѣ ипотекарни или обикновенни и ако съ нея тѣжителя-кредиторъ не може да получи поне половина отъ сключений заемъ. трѣбва да се приеме че въ економическо отношение подобна продажба се явява съвсѣмъ безцѣлна и излишна: едно защото не удовлетворява кредиторите и друго защо упраства една економическа единица, едпо селско ступанство, което при благоприятни условия би могло да удовлетвори своитѣ заемодатели.“

И така, закона като исхожда отъ високото начало за общественното благоустройство и като прѣдава по голѣмо значение на економическитѣ отъ колкото на формално-юридическитѣ принципи може да дозволи, като и дозволява, на кредитора да иска продажбата на единъ имотъ за удовлетворение на своитѣ искове, по той трѣбва да стовари върху му всички послѣдствия и всички разноски по испълнителното дѣло, щомъ продажбата се укаже не валидна по причинитѣ, на които по горѣ напираме.

Най силното вѣзражение срѣщу подобно мѣроприятие отъ страна на юриститѣ и на извѣстни заинтересовани крѣ-

гове е туй, че съ него се оврежда кредитата, че съ него се праватъ невъзможни вторични ипотеки (реалний кредитъ) или заемитъ, сключени възъ основа на единъ обикновенъ записъ или полица (личният, персоналенъ кредитъ) и че по той начинъ могатъ да се поддържатъ и охраняватъ исклучено само ленивитъ и непорядъчни земедѣлци. Но внимателното разглеждане, обаче, на тия възражения ги лишава напълно отъ убѣдителността имъ. Никой нѣма да откаже че въвеждането на тая мѣрка ще тури юзда на необмисленитъ, и твърдѣ често, вредни за ступанството заеми. Земедѣлеца наистина не ще може тъй лесно да намира пари за да охени синътъ или дъщеря си, да направи една не нужна постройка или да ги пролий тъй или инъкъ. Но толко съ по добрѣ! Значението на производителния кредитъ ще нараства и ще истиква все по на задне място консумативния, който въ послѣдния смѣтка може да докара само разорение на селското ступанство, което прозорливия държавенъ и вѣренъ защитникъ на народният интересъ трѣбва да прѣдупрѣждava. Унижтожението на екзекутивното начало въ днешната исполнителна процедура и въвеждането на принципа, за който ратуваме, съвпада напълно съ економическите интереси на массата народъ, на която честния и прѣвидливъ общественъ дѣятель единствено може да възложи надѣждитъ си за една по свѣтла бѫднина. Оньзи, които въ разскапването на селското население чръз спекуляцията виждатъ нѣкакъвъ залогъ за пропресса на страната ни, приличатъ на нещастните школници, които възазубренитъ си и недомисленни фрази върватъ че исказватъ висока мждростъ.

Земедѣлъческа България, съ своите поземелни отношения чувства нуждата отъ смѣтата реформа: тамъ, дѣто обездомяванието и безимотноста се явяватъ последствия не на економическата еволюция а на злата гражданска уредба, тамъ закона трѣба да се истѣпи съ всичката си сила! А случайната концентрация на земите,

тука — тамъ, у насъ е плодъ на спекуляцията а не на новите производителни сръдства и на модерните начини за обработване! (К. Н.).

Ний казахме че новата мѣрка достатъчно ще прѣпятствува на легкомисленните заеми и че въ задоволителни размѣри тя ще ограничи спекуляцията, която трѣба да се желае! Но солидните капитали не само нѣма да изгубятъ съ въвеждането на тая мѣрка а, напротивъ, тѣ ще спечелятъ. Кредитора, чуждъ на мисълта да заграби единъ день имота на дѣлжника си, който се интересува само отъ редовното исплащане на лихвите и амортизацията на капитала си при сключването на заема ще обрѣща внимание не само на ипотекирания имотъ, който пебрѣжеността на дѣлжника може да обезцѣни, но, най главно, на *економическата личност* на ступанина. А туй отново ще поведе къмъ распостранияванието на производителните капитали мѣжду населението и къмъ ограничението на спекулативните намѣрения на безсъвестниятъ лихварь да завладѣе по единъ лесенъ начинъ земята на дѣлжника. Очевидно е слѣдователно, че съ тая мѣрка се поощряватъ само ония капитали, които търсятъ сигурно и солидно пласиране въ земедѣлието. Освѣнъ това само при нейното съществуване могатъ да се избѣгнатъ необмисленните продажби, тѣ като добре поставениятъ кредиторъ само тогасъ ще пристъпи къмъ продажбата, когато е убѣденъ, че при текущите цѣни на земята, той ще може да искара парите си. Съ помоща на нея слѣдователно се запрещаватъ истинските кредитори, распостраниватъ се производителните капитали мѣжду населението и се отстраняватъ вредните, не *економическите* и чуждите на селско-ступански животъ, елементи.“ И съ това завръшва уважаемия авторъ статията си.

* * *

Като четохме горвата прѣкрасна статия въ „Бюлетинъ“ породи се у насъ въпроса: не може ли и не му ли е сега времето да се създаде и унасъ законъ, по примѣра на отдавна съ-

ществуващ въ Северо-Американските съединени Щати, за гарантиране от продажба имуществото, служаще за економическото поддържане на семейството.

Подобенъ законъ подъ технический терминъ на Английския язикъ Homestead — laws е прокаранъ още въ 1839 година въ щата Техасъ, който тогава не билъ още въ съюза на Северо-Американските Щати. Слѣдъ десетина години (до 1850 год.) примѣра на Техасъ билъ послѣдванъ отъ повечето свободни Щати. Робовладелческиятъ Щати въвели подобенъ законъ слѣдъ свършванието на междуособната война за да се помогне да се запази останалата земя на разорените по землени собственици и съ това да се съдѣйствува да възникнатъ малки и срѣдни по землени собственици.

Ние тута ще се посирѣмъ да запознаемъ читателитѣ си по на дълго съ тѣзи разни, нѣ почти съ еднаква цѣль закони, които дѣйствуваха и до сега въ напрѣдналите въ културно отношение Северо-Амер. Съединени Щати.

Дѣйствително, че тенденцията да се създадѣтъ въ С. А. С. Щати закони съ подобна основа е била друга, а нуждата, която диктува унасъ за създаванието на такъвъ законъ е друга. С. А. С. Щати между принципъ за запазване общественото благосъстояние и земедѣл. кредитъ съ тѣзи закони сѫ и косвенно прѣчили за централизирането на земедѣл. имения въ едно т. е. за образуване на крупни ступанства, въ ущърбъ на малките и срѣдните. Ние неможемъ да работимъ по това направление, па и нѣма защо, защото у насъ както и г-нъ Христовъ въ приведената по горѣ статия признава: „... А случайната концентрация на земите, тукъ — тамъ, у насъ, е плодъ на спекуляцията, а не на новите производителни срѣдства и на модерните начини на обработване“, нѣма концентрации на земите, а има само прѣминаване на послѣдните отъ вѣщата, правоимѣюща земедѣлческа рѣка въ спекулативната — лихварската.

Слѣдователно съ истъргване земедѣлческий кредитъ отъ рѣцетѣ на безсъвестните лихвари между другото ще се турне край на мѣняване фактическиятѣ владетели на земята.

Тукъ ще запознаемъ на кратко читателите съ прѣдлаганите закони, спорѣдъ както ни ги дава г-нъ Rudolf Meuer, командированъ съ тъзи цѣль специално въ Америка да изучи и събере свѣдения на самото място.

Между другото за причина на създаванието на подобенъ законъ е служило на Американците и следующето: Бивали чести случаи, когато за дългове, произтекли отъ расточителността на мажа, отъ неговото неумение, лѣпостъ и пр. сж е продавало цѣлото семайно имущество покупено или придобито отъ собственитетъ нари на жената или нейни трудъ. И практический умъ на Американеца немогъл да се примери съ такъвъ глупавъ рѣдъ, който разоравалъ семействата и ги лишавалъ отъ срѣдствата за тѣхното по нататашно съществуване, и то за вината само на единого отъ семейството, макаръ би билъ той и главата на семейството и справедливото Американско законодателство се застѫпило за защита на цѣлостта на земедѣлческото семайно огнище.

Съ тъзи цѣль въ щатите захващали да се издаватъ мястви закони, гарантиращи опредѣлено имущество отъ продажба или отчуждаване за дългъ, които заедно съ широките закони Homestead-laws, сж станали основний камакъ на земедѣлческата политика на С. А. Съединени Щати.

Ще приведемъ тута цѣлий първий текстъ на закона Homestead, издаденъ въ щата Техасъ:

„Актъ за исключване отъ описа за дългове споменатите въ него имущества!“

„Всичкитѣ прѣдставители отъ сената и отъ палата на депутатите въ Републиката Техасъ, събрани на конгресъ, обявяваме, че съзъ издаванието на този актъ, всѣки гражданинъ на републиката и глава на семейство обезпечава свободни и независящи отъ послѣдствията Fieri Facias на прѣговора или друго взискание, исходяще отъ какъвто и да било компетентенъ съдъ: 350 акра земя или място въ града, включая и постройката (чифлика) на нея, на-

стойност неповече отъ 500 долара; Домашната и на кухнята покъщнини на стойност до 200 долара; всичките оръдия, книги и апарати относящи се по професията на гражданина; 5 дойни крави, единъ чифтъ работни волове, единъ конъ, 20 глави свине и годишната имъ прѣхрана. Всичките закони или статии на закони, които противоречатъ на този актъ, се обявяватъ за недѣйствителни. Това не се отнася за договори, сключени между страните до издаванието на този актъ.“ — Слѣдъ това слѣдватъ обичните имъ подписи.

Спорѣдъ статия 2335 на Техаский законъ отъ 1882 год., отъ принудителна продажба за дългъ се освобождава слѣдующето имущество:

- 1) Къщата съ земята на семейството;
- 2) Всичките домашни и кухнени принадлежности;
- 3) Едно или нѣколко мѣста въ гробищата;
- 4) Всичките земедѣлчески оръдия;
- 5) Всичките оръдия, апарати и книги, относящи сѫ по занаята или професията на данното лице;
- 6) Фамилярената библиотека и всичките фамилярни портрети и картини;
- 7) Петь дойни крави и тѣхните телата;
- 8) Два чифта работни волове съ необходимий имъ упряжъ;
- 9) Два коня и една талига;
- 10) Единъ екипажъ за ездене;
- 11) Оръжието;
- 12) 20 глави свине;
- 13) 20 глави овце;
- 14) Всичките седла, юзи и конските принадлежности (халати), необходими за ползованието на семейството;
- 15) Всички запасъ храна, потрѣбна за стопанството и
- 16) Всичките текущи плати за постоянните слуги.

(Слѣдва)

РАБОТИТЪ НА ОВОЩАРЯ ПРЕЗЪ М. ЮНИЙ *)

(Пише Цвѣтанъ)

I

Въ Овошната Градина.

Най главната работа презъ текущий мѣсецъ на овошаря въ овошната градина е поливинието, понеже слънцето излиза вече много на високо и спушта своите силни лъчи на растенията, които лъжи по рано сѫ били необходими, нъ сега поради тѣхната силна горѣщина, тѣ често биватъ врѣдни. Никога не трѣбва да се чака щото чакъ когато листата на дърветата увиснатъ тогава да се поливатъ, Най добра вода за поливане е речната, но тамъ гдѣто нѣма такава и неможе лесно да се достави, трѣбва да се направятъ приспособления такива, щото всичката дъждовна вода, да се събира въ каци или темъ подобни и да се запазва за сухо време. Нъ ако най послѣ се употреби всичката приготвена вода, и нуждата се все още чувствува, тогава можемъ да си помогнемъ и съ кладенчовата вода, обаче при употреблението на послѣдната трѣбва да бѫдемъ внимателни и никога да не я употребяваме до като тя не се държи извадена на въздуха поне 24 часа, което може да стане въ голѣми каци. Добрѣ е да се прибави въ нея и двѣ пълни кривачи (шени) дървенъ пепель отъ огнището. При поливанието трѣбва да глѣдаме щото влагата да попадне къмъ най-тънките коренчета на дървото, затова поливанието на дървета съ много расклонени корене трѣбва да става малко по далечъ отъ стеблото на дървото и така щото всичката площа земя между стеблото и тънките коренчета да се

*) Работитѣ на овошаря въ разсадника презъ м. Май изоставихме за сега, понеже е вече късно и ако сега имъ дадемъ място, то не щеха да могатъ да си помѣстятъ „работитѣ на овошаря презъ текущий мѣсецъ въ овощ. градина и разсадника.“ Ще имъ дадемъ другъ путь място.

полъе до толкова щото да изглежда вече достатъчно влажна. За да се постигне това нѣкога ископаватъ на далечко около коренътъ единъ хендекъ или пѣкъ ископаватъ душки и ги напълватъ съ вода, отъ която дървото за дълго време прѣзъ сушата се ползова.

Прѣзъ текущий мѣсецъ се прѣпорожча и разредяванието плодовете на дървото, щомъ се види че то не посилитѣ си е завързalo плодъ. Разумний овошаръ никога не трѣбва да се радва на многото плодъ, а трѣбва да се радва на качеството на плода, а послѣдното е толкова по добро, колкото плодовете сѫ по малко на дървото, и плодътъ ако и малко по доброкачественъ всѣкога повече отптица, отъ колкото многото плодъ отъ долнъ качество.

М. Юний е времето, когато трѣбва всичкитѣ изсъхнали дървета да се извадатъ и на мѣстата имъ да се ископаятъ душки за засаждане на други нови дървета. Дупките трѣбва да иматъ дълбочина отъ 1 до 2 метра и такава широчина щото коренитѣ на новозасажданото дърво да могатъ добре да се расположатъ. Прыстъта отъ дупките трѣбва да се държи дълго време на влиянието на въздуха и при засажданието на дървото да се употреби за зариване на сѫщата душка. Прѣпорожча се на сѫщото място да не се сади отъ сѫщия видъ дърво, а другъ, така напр. вмѣсто яблъково дърво да се сади костилково, а вмѣсто костилково да се сади яблъково и пр.

Освѣнъ прѣднитѣ насъкоти въ овошната градина за които споменахме въ миналий мѣсецъ, има и други които трѣбва да се истребляватъ и прѣзъ този мѣсецъ. Такива сѫ:

1) *Крушиятъ дърво-точецъ* (*Cossus ligniperda*) той се намира въ Юний и Юлий мѣсецъ по стеблата на дърветата и поради голѣмата му прилика съ кората на дървото, той много мащно се различава, но при съ голѣмо внимание разглѣдано дърво, той се вижда и тогава много лесно се спима. Повеже това насъкото навреди само на върбитѣ, както иѣ-

кои мислятъ, а вреди и на овощните дървета, особено на ябълките, крушите, вишните, сливите и на гръцкий орехъ, то овощаря тръбва добре да се запознае съ него и съ борбата противъ него.

Вредата на това, настъпва състои въ това, че не-
говите всенци живеятъ по много на едно дърво и то въ
стеблото му, разиждатъ широки пътешки по стеблото и съ-
това предизвикватъ обилно истичане на мъзгата, отъ което
повечето пъти дървото исъхва. Пътешките които тъ праватъ сѫ
неправилни и отзиватъ на долѣ по стеблото, отъ вънъ се
забълзватъ едни кръгли дупки отъ гдѣто падатъ изверже-
нията имъ и дребни дървени опилки.

За срѣдство противъ това настъпва съби-
ранието и уничтожаванието на пеперудите, които се нами-
ратъ по стеблото на дървото презъ този мѣсяцъ и първата
половина на Юлий. Тъ сѫ жълти и приблизително до 40 м.
м. дълги. Прѣпоръжча се и замазване дупчиците по пътеш-
ките по стеблото съ глина.

2) *Ларвата на Oberea Linearis.* Че се намира въ сърд-
чевината на клонките се познава по това, че листата на
нападнатите клонки повѣхватъ. Най добро срѣдство противъ
това настъпва е да се отрѣжатъ нападнатите клонки до
здравото място и да се изгорятъ и.

3) *Юнски брѣмбаръ,* (*Rhizotrogus solstitialis*) който
се размножава презъ т. мѣсяцъ, затова най добре е да се
лови сега и уничтожава та да неможе да остави многочи-
сленно потомство.

II

Въ Разсадника.

Прѣзъ този мѣсяцъ тръбва да се слѣди за понататаш-
ното развитие на облагородените прѣзъ пролѣтта фидачки;
Ако стане нужда втори пътъ се привръзватъ о коловете по-
караните облагородени лѣторости, така щото тъ като бѫдящи
стебла на дърветата да бѫдятъ прави. Ако отъ благородни

(питомни). лъткорастъ излизатъ още други, то тъ тръбва да се отшивватъ та да се даде възможност на главни лъткорастъ да расте и се развива. Всички покарали лъткорастъ отъ подложката (дивото дърво) тръбва да се отрѣзватъ.

Дивочкитъ, посадени прѣзъ пролѣтъта и достигнали на височина 15 до 20 сантиметра, се освобождаватъ отъ всичкитъ постранни лъткорости, та да се приготви дърво за по-късно облагородяване.

По нататашно обрѣзвание не се прави, защото ще бѫде вече врѣдно, тъй като всѣки листъ вече служи за усилване и правилно движение на сокътъ.

Всичкитъ лъхички въ разсадника а особено тѣзи, въ които има засадени дивочки се прѣкопаватъ и се исчистватъ отъ лопитѣ трѣви. Това тръбва да става често и за понататъкъ. Отъ тѣзи работи до некждѣ може овоощаря да се освободи, ако покрие земята подъ дивочкитъ съ листа, мъхъ и пр., отъ което въ сѫщото време ще се запазва и влагата въ земята.

КОНКУРСЪТЪ

въ гр. Добричъ

 Годъ рѣдъ мѣроприятие за подобреине земедѣлието и скотовъдството въ страната ни увѣничавани и неувѣничавани съ успехъ, Министерството на Земеделието и Търговията намѣри и пригърна пѣти, който иай право води къмъ цѣльта; този пѣтъ е именно разбуждането и поощрението на частната инициатива, чрѣзъ окрѣжните конкурси.

Въ повечето отъ окрѣжията прѣзъ и. г. станаха такива конкурси.

Спорѣдъ програмата за конкурса въ страната, за Варненский окрѣгъ бѣше опредѣлено да стане конкурса въ-

гр. Добричъ, да се открие на 25-й Май и да се закрие на 27-й същия включително. Така и стана. Конкурса се откри въ гр. Добричъ на 25-й Май и се закри вмѣсто на 27-й по програмата, на 28-й същия по причина на проливният дъждъ, който валѣ отъ обѣдъ до вечеръта на 27-ий.

Конкурсътъ се откри въ 9 часа сутренната слѣдъ водосвѣта отъ духовенството и речта на г-на Бичева, Варн. Окр. Ветеринаръ Некаръ, при присѫтствието на Г. г. Руский и Австрийский дипломатически агенти въ гр. Варна, чиновническото и офицерското тѣло отъ гр. Добричъ, учителското тѣло съ ученицитѣ и ученичкитѣ, и множество граждани и селяни изъ окрѫжието. —

Распорѣдителната комиссия и жюрийскиятъ съвѣтъ се прѣдѣдателствуваха първий день на конкурса отъ прѣдѣдателя на варненската Окр. Постоянна Комиссия Г-нъ П. Едрецовъ, а прѣзъ останалитѣ дни се прѣдѣдателствуваха отъ пристигналъ министерски делегатъ Г-нъ Христо Калчевъ, главенъ инспекторъ по земедѣлното, при Министерството на Земедѣлието. —

Въ рѣдътъ на излаганието и преглеждането на изложенитѣ животни и произведения се спазваха буквально прѣдписанията на правилата, изложени въ програмата.

Въ първий день се явиха 64 изложители съ жребци, 20 съ кобили 69 съ кончета. Жюрийскиятъ съвѣтъ присѫди:

1) една отъ вторитѣ награди (200 лева) на Ибраимъ Х. Мустафовъ отъ с. Сулуманлѫкъ, Балчишка околия, за изложението му прекрасенъ жребецъ.

1) Една отъ третитѣ награди (100 лева) на Киро Ивановъ отъ с. Семизаалжъ, Добричска околия за изложението му жребецъ.

3) По една четвърта награда (50 лева) на Митко Цвѣтковъ отъ с. Чайрлѫгъ-Балчиш. околия за изложението му жребецъ, на Иванъ Кирчевъ отъ с. Дурбалъ, Добр. околия тоже за изложенъ жребецъ, на Юранъ Некаровъ отъ с.

Дуранкулакъ, Балч. околия за изложената му кобила и Тодоръ Чобановъ отъ Владимирово Добринч. околия тоже за изложената му кобила. За изложени кончета съ същата награда се наградиха: Михаил Пончевъ отъ с. Владимирово, Добр. околия, Мустанъ Мехмедовъ отъ с. Сулюмаплъкъ Бал. околия, Димитър Мариновъ отъ с. Александрия, Добринч. околия, Атанасъ Янковъ отъ Владимирово, Добр. околия и Гаврилъ Тодоридисъ отъ с. Салманъ, Добринч. Околия. —

4) Съ по пета награда (20 лева) се наградиха 31 изложители на жребци, кобили и кончета.

Тукъ му е мѣстото да спомѣнемъ, че първата награда отъ 300 лева и едната втора — отъ 200 лева се недадоха никому, защото журийски съвѣтъ не намѣри екземпляри, които да ги заслужатъ. Тъзи скъпостъ и строгостъ при присъжданието на наградите ни се особено хареса. Съ това се даде да разберътъ напитъ скотовѣдци, че награди се даватъ за нѣщо хубаво и заслужено, а не се хвържатъ само токо тѣй. За да заслужи жребецъ, кобила или конче първата награда отъ 300 лева трѣбваше да струва самъ поне 75% повече т. е. 1200 л. а таково пѣщо ние попе не видѣхме въ конкурса.

На втори ден (26-и Май) се явиха 37 изложители съ едръ рогатъ добитъкъ, овце, кочове, и свинѣ 1 съ 1 кичъ и двама съ домашни штици. Въ този денъ бѣха изложени отъ Евксиноградското стопанство на Негово Царско Височество клязътъ, единъ бикъ, едно бикче и една крава отъ породата „Швицъ“, които журийски съвѣтъ обяви „Hors concours.“ Както се учимъ журийски съвѣтъ телографически поблагодарили на Негово Царско Височество за вниманието, което той указалъ на конкурса, като разрѣшилъ да вземе и двореца участие съ спомѣнатите горѣ животни и Съвѣта исказалъ вѣра, че Дворцовий заводъ въ скоро време ще стане истински разсадникъ на добри приплодници за окръжнитето. И дѣйствително изложениетъ отъ Двореца животни

по своите отлични качества привличаха окото на всичките наблюдатели на конкурса.

Слѣдъ прѣглѣжданието на изложений рогатъ добитъкъ, журитѣ присъдиха награди на нѣкои отъ изложителите както слѣдва :

За едръ рогатъ добитъкъ.

1) Първата награда отъ 150 л. на Железъ Велковъ отъ с. Бълдъркъой, Провадииска околия за изложенитѣ отъ него : бикъ сименталска раса и цѣла фамилия крави съ по единъ приплодъ отъ помѣннатий бикъ. —

2) Втората награда отъ 100 л. на Георги С. Попиовъ отъ с. Чайрлѫгъолъ, Балчишка околия за изложений му доста добъръ бикъ.

3) Трета награда отъ по 50 л. на Петръ Драгановъ отъ с. Кюстекчилеръ, Добрич. околия, Александра Белкина отъ гр. Варна, за изложенитѣ имъ крави и Бекташъ Хюсениновъ отъ с. Аязма, Провадииска околия за изложений му биволски бикъ.

4) Четвърта и пета награда по 25 и 20 л. па 6 изложители на крави, бикове и биволици.

За овцѣ

1) Първата награда отъ 100 лева на Никола Сѣббевъ отъ с. Али Аннафе за изложенитѣ му два коча, двѣ овцѣ и двѣ звиски.

2) Съ втора награда отъ 50 л. се наградиха Вълчо Стояновъ отъ с. Езивей и Иванъ Господиновъ отъ с. Матлѫмово, Добрич. околия.

3) Съ трета награда по 25 лева се наградиха 5 изложители.

За свинъ.

1) Първата награда се присъди на Юранъ Г. Даскаловъ отъ с. Каралезъ, Добричска околия за изложената му свиня и шестъ прасета.

2) Съ втора награда се наградиха Петър Даскаловъ отъ с. Кара-синанъ, Добр. околия и Кольо Димитровъ отъ с. Суютчукъ, сѫщата околия.

3) Съ трета награда по 10 лева се наградиха 4 изложители.

Домашни птици.

1) Съ по пета награда отъ 10 л. се наградиха двама изложители. —

На третий день (27 Май) се разглѣдаха пчелитѣ и пчеларскитѣ произведения и журийскиятъ съвѣтъ присъди първата награда отъ 50 л. на Тодоръ Бойчевъ отъ с. Армутлий, Добр. околия, вторитѣ награди отъ по 25 л. на Игнатъ Стоиловъ отъ с. Армутлий и Мончо Драгановъ отъ с. Ястъклиаръ, сѫщата околия.

Съ трета награда отъ по 10 лева се наградиха 4 изложители.

Мѣстото му е тукъ да споменемъ за едно похвално рѣшеніе на журийскиятъ съвѣтъ. Послѣдний постанови щото отъ наградитѣ I и II да се одържатъ по 5 л. та да се направатъ по единъ скроменъ нѣ образцовъ кошеръ на награденитѣ съ въпроснитѣ награди и за направата и урѣждението на кошаритѣ, поставяне на роеветѣ въ тѣхъ и пр. взема грижата Варнен. Окр. Земедѣлческия Надзирателъ.

Както и на друго мѣсто ще се искажемъ, ний сме партизани на награди не парични, а въ добитъкъ инструменти, материали и пр.

Сѫщия денъ се разглѣдаха изложенитѣ Земедѣл. ордия и машини и се присъдиха награди:

1) Първата награда отъ 100 лева на Варненската окр. образ. работилница за изложенитѣ й четириемеженъ плугъ и скарификаторъ.

2) Трети награди отъ по 25 лева на Жельо Митеевъ отъ Каварна за изложенитѣ му земедѣл. кола, на Иванъ Илиевъ сѫщо отъ Каварна за изложениети му двуемеженъ

плугъ и на Костадинъ Савовъ отъ с. Чаушъ-къой, Балчиш. Околия за изложеното му въ миниатюръ дървено плугче, която награда да се счита и като откупъ на плугчето.

Присъдиха се похвалини отзиви на прѣставителите на иностранингъ фирмъ за земедѣл. ордния и машинни, а именно на Джонстонъ, Plano, Walter A. Wood, Dering и Mackormick.

Специалната комиссия по присъждане наградите на изложителите на специални култури: люцерна и рапица, заседава прѣзъ сѫщия денъ и присъди:

За люцерна.

1) Първа награда отъ 200 лева на 16 членове отъ земедѣлческото дружество „СѢЛЧЪ“ въ с. Джаферлии, Варненска околия, които солидарно засеяли едно пространство отъ 20 декара съ люцерна. —

2) Вторитѣ награди отъ по 100 лева на Хипъ Куневъ отъ с. Мурадъ-софу, Провадийска околия и на Столицъ Черневъ с. Александрия, Добричска околия.

3) Третитѣ награди отъ по 50 л. се присъдиха на 6 изложители.

За рапица.

1) Първата награда отъ 200 лева се присъди на Железъ Велковъ отъ с. Бълдъркъой, Провадийска околия.

2) Втората награда отъ 100 лева на Паскаль Атанасовъ отъ с. Езибей, Добричска околия.

Тукъ ми се падна случай да занозпая читателите съ човѣкътъ, който получи първите награди отъ наградите за едръ рогатъ добитътъ и за рапица. Този е, както по горе видеха читателите, Г-нъ Железъ Велковъ, отъ с. Бълдъркъой, Провадийска околия, единъ отъ най интелигентните земедѣлци въ окръжието ни. Неговата предприемчивостъ къмъ новото е инословична между околното население па и въ Варнен. окръжие. Той прѣдъ нищо не се спира. Каквито нововедения и да станатъ той не остава чуждъ на тѣхъ. Въ своята прѣданостъ къмъ дѣлото той често отива до тамъ — до матери-

ално истощение. За него нѣма страхъ за неуспехъ. Нищо не го стрѣска и грамаднитѣ загуби, които сѫ го послѣдвали, благодарение на разваленото духомъ околно население, не сѫ били въ състояние да го откажатъ отъ позицията му. Съ рискъ на живота си даже, той е промъжкала нововедения и ние виждаме сега доста много нѣщо направено отъ него. Той първий въведе въ Провадинско плуговетѣ, жътваркитѣ, жътварки вързачкитѣ, вършалкитѣ и пр. пр. Той въведе рапицата, горчицата, люцерната, болонскитѣ конопи, Галицкитѣ картофи, ендженскитѣ тютюни, захарното цвѣкло и пр. пр.

Грамадната загуба, 630 декара посѣти съ рапица — унишожени отъ врѣдителни насѣкоми, вместо да го уплати да изгуби енергия, тя му даде куражъ и ние виждаме сега чакъ едно значително пространство въ имението, му засѣто съ рапица. Ами за подобрение на говеждата раса да говора ли? Ето защо като ржкоцлескаме на журийския съвѣтъ за щедритѣ му награди, съ които е наградилъ Г-нъ Ж. Велкова, пожелаваме послѣдньому все такова постоянство, всѣ такава енергия и самонадеяностъ.

Дано напредналата възрастъ на г-на Велкова намѣри достатъчна подпорка въ интелегентниятъ му синъ Велко, свършилъ Пловдивското Винарско Земедѣл. училище и другитѣ му двама по млади синове. —

На 27-и трѣбаше да стане надпрѣпускането на коне (кошни), раздаванието на наградитѣ и закриване на конкурса, нѣ попеже подиръ обѣдъ завалѣ силенъ дъждъ и валѣ до вечеръта, то надпрѣпускането, раздаванието на наградитѣ и закриванието на конкурса се отложиха за други денъ (28-и май).

На 28-и Май се произведе надпрѣпускането. Взеха участие 18 конкуренти. Надпрѣпускането се произведе въ елипсовиденъ хиподромъ съ обиколка 3 км. и 200 метра. Конкурентитѣ се раздѣлиха на три групи. Първата отъ 8

души, а останалитѣ отъ по 5. — Първата трѣбваше да обиколи три пѫти хиподрома, втората — два пѫти, а трѣтата — единъ пѫтъ. Така и стана. —

Първий отъ първата група обиколи хиподрама три пѫти, т. е. измина едно растояние отъ 9 километра и 600 метра за 10 минути и 45 секунди, първия отъ втората група обиколи хиподрама два пѫти т. е измина едно растояние отъ 6 километра и 400 метра за 6 минути 50 секундя. Първий отъ третата група измина хиподрама единъ пѫтъ т. е. 3 км. и 200 метра за 3 минути и 15 секунди.

Присѫдиха се награди на 10 души, първата награда отъ 40 лева а послѣдната отъ 5 лева.

Слѣдъ това прѣдсѣдателя на журийский съвѣтъ министерский делегатъ г-нъ Хр. Калчевъ съ една речь, въ която между другото констатира обстоятелството, че вече тържища за наший добъръ добитъкъ се откриха, като насочи на дошлиятъ комисии да купуватъ коне и едръ рогатъ добитъкъ нъ за жалостъ, ние не сме готови да ги посрещнемъ по нѣмание па изискваний се добитъкъ, пожела за въ бѫдже по голѣмо заинтересованостъ на скотовѣдците и обяви конкурсътъ за закритъ.

Слѣдъ това се пристъпили къмъ раздавание наградитѣ.

Нека хвърлимъ единъ бегълъ поглѣдъ на конкурса станалъ тъзи година въ сравнение съ този станалъ миналата година.

Изобщо казано, тъзгодишнии конкурсъ бѣше посѣтенъ отъ много повече изложители отъ колкото миналогодишний, нъ така ли бѣше по отношение качеството на изложений добитъкъ? — Не, причинитѣ на това немогутъ да лѣжатъ никакдѣ, освѣнъ въ малкий интервалъ отъ време (една година) да се приготватъ скотовѣдците за конкурса. Намъ е известно, че за подобрене расата на добитъкъ се изискватъ години 3—4, а една е съвѣршенно недостатъчна. Като прѣполагаме, че съ станалитѣ до сега конкурси се даде на населе-

нието да разбере какво е нѣщо хубавото и кое се награждава и като считаме за необходими и достатъчни честитѣ повтаряния на послѣднитѣ, исказваме мнение, което е мнение и на много голяма заинтересувани скотоводци, за напрѣдъ конкурентѣ по скотоводство да ставатъ по веднажъ въ единъ периодъ отъ 3 години. А тѣзи по земедѣлието, гдѣто е възможно и въ една година да се направи нѣщо — да ставатъ ежегодно.

Попеже настоящата ни статия стана доста дѣлга, то за сега спираме, като се обѣщаваме да излеземъ съ една специална статия въ единъ отъ слѣдующите броеве на списанието „СЪЯЧЪ,“ да подкрепимъ горното си мнение.

гр. Варна, 10 Юни 1897 г.

ИЗЪ СЕЛСКИЯ ЖИВОТЪ

(Продължение отъ кн. I)

Отъ сутринята снѣгътъ се усили. Вѣчниятъ врагъ на мирътъ, тишината и спокойствието, завидѣ на невинни снѣжецъ, надащъ съ благоразумно мѣлчание и олимпийско спокойствие; дойде съ голѣма сила, съ яростъ, съ ужасъ, подчиши безврѣднитѣ снѣжинки, като вѣлъкъ овцетъ — и ги не оставѣше на покой и на земята даже. Бучението на виелицата бѣ страшно. Врѣмето — тѣмно и мрачно. Студътъ — неотърпимъ. Всичко живо изъ село бѣше арестувано подъ покривитѣ. Мъртво на всѣкаждѣ. Бѣ цѣлъ адъ. Богътъ на зимата, на мрачността, на тѣмнината, създавайки своето безсилне прѣдъ могѫществото на тоя — на топлиниата, животворството, благодатьта, вилнѣше най ужасно. Като лъвъ въ прѣдсмъртна агония, стенанията му бѣха страшни, и заплашителни. Както убийца прѣдъ смъртъта, мѫчеше се да нанесе послѣдний си смъртителенъ ударъ. Всичко си има край, всичко до врѣме.

Най послѣ тѣрпението се исчерпа. Трѣбаше да се излѣзе отъ ареста, трѣбаше да се пораздвижи човѣкъ. А кѫдѣ другадѣ въ такова врѣме, ако не въ кръчмата?

Слѣдѣ малко влѣзохъ въ опушната и не мазана отъ сътво-

рението си селска кръчма. Вътре, освѣнъ слугитѣ, намѣрихъ учительть, писарътъ и селския бръснаръ. Всички седѣхъ около печката и любезно я милваха. Азъ се познавахъ отъ по рано съ учитель и писарътъ. Тѣ бѣхъ пратени тукъ на покаяние. За дълго деенствие на младия Богъ и проклятие на погинающитѣ, трѣбаше да се пролѣе иѣщо. Слугата не закъсня да хлопне половиницата на скучената джбова масичка. Единъ по единъ кръчмата се, каки, напълни. Всѣка масичка бѣше заобиколена отъ по-нѣколко ма. Пиющитѣ бѣхъ твърдѣ малко. Едни седихъ умислени, вѣроятно, за своята сиромашия. Други приказваха тихо, нѣ твърдѣ загрижено. Само тѣзи, около червените половиници, изглеждахъ по весели и разговорътъ имъ бѣше по буенъ, по живъ.

Нашият разговоръ отъ качеството на виното прѣминѣ върху дѣлата на кръчмаря, богатъ търговецъ и прочутъ лихваринъ въ околийския градъ. Учителятъ почина да имъ расправя мерзоститѣ на той грѣшенъ человѣчецъ, кръщенисто надѣ всичкитѣ си питиета, какъ безъ срамъ продавалъ разни развалени и негодии за нищо бакалски стоки; какъ безсъвестно надписвалъ на длъжницитѣ си и имъ вземалъ вмѣсто едно-петь; какъ безсъвестно е раздавалъ пари съ по 10% лихви за мѣсецъ; какъ немилостиво е секвестирвалъ послѣднитѣ имоти на бѣдните селяни; какъ имъ заграбвалъ нивята и много други мерзавщици, отъ когото и крадеца би се погнусилъ.

— Ами ти знаешъ ли, кѫдѣ ходихъ азъ вчера? — Ме запита учителътъ, до като азъ мислѣхъ за окаяното и мизерно положение на нашия селянинъ. — Ония денъ дойде единъ стражаринъ и ми поднесе една записка, непрѣменно да вървя заедно съ него за вчера при околийский началникъ. Нѣмаше що да се прави, трѣбаше да се отиде. Дѣждъ, сиѣгъ, калъ отидохъ. Триумфално съ икрамъ прѣзъ града, — право при господство му. Вратата се отвори, поканихъ ме да влѣза. Ей Богу! Не можъ ти описа, какво испитахъ този моментъ! Като го знаехъ що за звѣръ е, страшно се беспокоихъ да не ме тикне въ трончето.

— Бре вагабонтино, размирнико — се раскрѣща началника, притежатель на една безобразна, отвратителна, дива маймунска Натура — Ти си училъ хората на безбожие, на протестанство бе. Какво си ги събирайъ вчера въ училището? Донесено ми е, че ти си ги училъ да не плащатъ даждия. Да не мислишъ да събаряшъ държавата? Нѣ учителът не можа да искаже всичко, каквото е казалъ началника, защото нѣколицина познати се присъединихъ къмъ нашата компания.

— Е, даскале, заръчай — подзе Митю. Тъй се казваше единъ отъ новите ни другари. Ти отъ ново се роди. Този животъ ти е харизанъ. Избавянието ти отъ ръците на той дуракъ е девето чудо на свѣта. Трѣба да отидешъ да си запалишъ една свѣтъ въ черковата. Коледата прѣкарай въ голяй, че се избави отъ дранготника. Ей, момче, лай едно кило вино отъ даскала, да пиемъ за неговото спасение и негово здравие! Ами чакай даскале! Ти знаешъ ли кой ти строи тоя килифъ? Знаешъ ли, кой те кара, като грѣшень дяволъ, да газишъ калъта по туй врѣме? Азъ ще ти кажж. Ама по напрѣдъ да се чукнемъ за твоето спасение. Наздрави! Митю си гаврѣтина чашката на бѣрзо и почна:

— Всичкото е работа на кмета. Ти може да не знаешъ, нѣ да ти кажж. Той е ортакъ на кръчмата, та не му се харесва това дѣто му отвличашъ мющеринът въ училището. Тукъ отвличането е ставало съ отварянье вечерните училища. А пѣкъ ти по добре знаешъ. За него е по хубаво селянитѣ да сѫ будали, че по лѣсно да може да ги скуби. По хубаво му е да не знаѣтъ да четѣтъ, че да взема 20, а да имъ издава квитанция за 5. Въ интереса му е да сѫ невежи, че да го слушатъ, каквото имъ каже. Иска да сѫ слѣпни, че да ги води кѫдѣто си иска и да си играе съ тѣхъ, както си ще. Есенесь ти тукъ бѣше, знаешъ, не можа да се избере пакъ за кметъ. А ако и да бѣше повикалъ стражари отъ града. Сега се научавамъ, носѣлъ масло, патки кокошки на голѣмцитѣ въ града; та дано направѣли иѣкакъ да се касиратъ. Изборите ни, че барь сега се избере. А пѣкъ ти, пусто, си му трѣнъ въ очитѣ, та какво да те не ковлади? — Мѣтишъ му водата. Ще гледа: „Очисти насъ, господи, отъ грѣшникъ“. Който не мѣлчи, хората зорланъ му затвѣратъ устата. — Митю не свѣрши. Нови членове се присъединихъ къмъ компанията ни. Трѣбаше да зближимъ нѣколко маси за да има място на всичкини.

— За какво приказвате, кажете и ний да чуемъ — подзе Жечу. Тъй се казваше единъ отъ новите ни другари. Той е земедѣлецъ доста интелигентенъ и твърдѣ любознателенъ.

— Приказваме за малкия господъ — за кмета де — обади се единъ отъ компанията.

— А, за този калпазанинъ ли? Оставете го това . . . — подзе възмутено Жечу. — Мразя го, не искамъ да го срѣщна и въ джендема. Простите ме дѣто така го наречамъ. Такива гайди трѣба да имъ се счупиѣтъ ручилата. Прѣставете си, по изборите за народни прѣставители: отивамъ да си дамъ билета, пѣкъ той

бъше прѣдсѣдателъ на наша секция и, казва ми: „Минж се реда на нашето село, чакай най постѣ!“ Слѣдѣ малко отиде другаря ми, казва му: Не е дошълъ реда на наше село, чакай, ще се вика най късно!“ А пѣкъ щомъ отиде нѣкой, когото знае, че носи „наша“ листа, хонѣ редѣть му дошълъ. Налиташе ме да отида при него, да взема урната, че да му счупи мутрата съ неї; Шѣкъ постѣ каквото ще да става. Мисли, че хората го не разбиратъ какво вѣриши.

Въ това врѣме вратата се отвори, влѣзе кмета. Съ гордѣ, надутъ суратъ, по запрѣ и, по огледа се, ухилисе ехидно, сѣдна на единственния празенъ столъ и си зарѣча кафе.

Жечу безъ да се смути, види се, нарочно, продѣлжи съ повисокъ тонъ:

— До като имаме за кметове хора продажни, наши въ рѫцѣтѣ на разни думбази; хора, които миткатъ, като кучета, подирѣ всевъзможни голѣмци за меслетъ. До като имаме кметове, излизивци, които да слушатъ рабски и испѣватъ волеки и най-беззаконните распорежданія на свойтѣ началници. До като имаме управници които не слушатъ народа, ами своя джобъ и коремъ. До като имаме сметове, а не кметове; все така ще вървишъ нашитѣ работи.

— Брѣ господинчо — се разкрѣпѣ съ единъ дивъ полицейски гласъ, посияли се отъ ядъ кметъ. — Какъ смѣешъ да ме кепазишъ тукъ прѣдъ толкова хора! Азъ лукова глава ли съмъ или съмъ кметъ? Какво съмъ ти направилъ? Вола ли ти или коня открадналъ? Къщата ли ти запалихъ или убихъ нѣкого? Какво зло съмъ ти направилъ? Ако съмъ ходѣлъ съ голѣмците; то е мои работа. Ако можешъ и ти ходи. Всѣки за интереса си. Азъ може, да продамъ и жена си; то не е твоя работа. Хубаво гледай, ти ще ме именувашъ!

— Да! каза Митю — хората на които лицата сѫ оцапани отъ позорътъ; не смѣшътъ, нѣматъ изуражда да се защитиши прѣдъ всички, а само, като нѣми кучета, хапиши дебнишкомъ. Всички отъ твоя га боя, като не сѫ въ състояние да се разбиратъ човѣшки — съ думи; расправяшъ се варварски — съ заканвания и отмѫщеніе. Но не мисли, че всичките хора сѫ съ заѣшки сърдца, кокоши умове и дълбоки джобове. Не, има още хора, на които мозъците не сѫ побѣркани отъ златото. Множество сѫ тии, които безцѣнно скъпътъ своята честь, и прѣдъ най голѣмите богатства. Да, тѣ никой пати, не ще се оставятъ да ги лъжатъ, като дѣца, разни подлеци; не ще се оставятъ да ни водиши за носа, като пуйки, — да ги ъздѣ-

те, като мулета. До като отдѣлятъ отъ халката си и за кметъ, знай добрѣ, че по скоро можешъ изе главата отъ рамената ми, отъ колкото съ разпи джандари да ме накарашъ, да гласоподавамъ за тебе. Минажъ се ония тъмни и мрачни турски времена, когато подлецътъ и негодай чьорбаджия властвуваше безнаказано; когато отъ него зависѣше сѫдбата на сиромаща. Днеска имаме си законъ, който дава неограничена свобода всѣкому за да гласува за този, когото той намира за най-добъръ.

— А бе оставѣте ги тѣзи работи; не се карайте. Днеска е святъ день. Било що било, — минжло се, какво ще го приказвате. Я си гледайте мухабети! — каза единъ старецъ, който всѣкогимъ се чудѣше на днешнитъ наредби.

— Не! Кой каквото е дробилъ, такова и ще сърба — Подъ Жечу. Ний си избираме кметъ да ни върши работитъ, да ни нази интереситъ прѣдъ другитъ, а не да ни скуби, като турски кесаджия. Селянитъ имали доверие въ тебе, направили ти честь,-избрали те. Ти вмѣсто да поведешъ селанитъ, като клочка-пиленцата си, распрѣстна ги, като дуганъ. Вмѣсто да ни научишъ на добро, научини на зло. Разбърка цѣло село; направи да се смразята хората единъ съ другъ. Вмѣсто да расправишъ, да насърчиши, да убедишъ хората отъ цѣлата община, че и отъ другитъ; та да изберемъ нашъ народенъ прѣставителъ, който ще каже баръ нѣколко думи за нашитъ дертове въ камарата, ти отиде да се унижавашъ, да колѣничиши, да се влачиши по корема си прѣдъ разни думбази; да ги карашъ да иращатъ началници да ни заплашватъ, да ни бињти; само и само да гласуваме за тѣхъ. Помни, кмете, нѣма да видишъ никой путь добро, отъ тѣзи ти думбази Прѣставители. Тѣ сѫ хора, които не разбиратъ отъ нашия занаятъ и отъ наши-тѣ болки.

Тѣхъ не ги интересува, че не сме можели да плащаме толковато тежки данъци. Ти самъ каза прѣди малко: „Всѣки за интереса си!“ Мислишъ ли, че тѣзи хора ще увеличятъ свойтъ даждия, а гъркъ ще намалятъ на селянитъ? Мислишъ ли, че единъ денъ ще си помислятъ и ще се смилятъ за нась? Да, ще се смилятъ, както вѣлкътъ надъ оваетъ.

Всички слушахъ съ голѣмо внимание. Въ кръчмата имаше мъртва тишина. По лицата на всички се забѣлѣзваше задоволство, причинено, вѣроятно, отъ справѣдливата отплата на измѣнника.

А бе, Господъ като е Господъ, не може да направи добро на всичкитъ; ами какво остава до хората? — произнесе единъ старецъ отъ срѣщицото кюше.

— Не е тъй, дъđо Кольо, подье бай Вълко; Човѣкъ на прѣминѣла възрастъ, който до сега само слушаше. — Наистина, човѣкъ не е арахангелъ та да го обикнѫтъ всички; нѣ все може да направи толкова, щото пъкъ да го не замразиѫтъ всички. Единъ човѣкъ, на когото хората сѫ си повѣрили интереситъ, трѣба да гледа да е добрѣ съ всички. Простите ме: едно куче слуша господаря си, защото му єде хлѣба. Единъ кметъ трѣба да бѫде добрѣ съ всичкитѣ си избиратели, защото тѣ отдѣлятъ отъ залатъти си да му плащатъ, защото е тѣхенъ служителъ. Той не трѣба да слуша никакви голѣмци, защото и пай голѣмитѣ голѣмци сѫ наши служители; защото и на тѣхъ ний плащаме; защото и тѣ на нашия гърбъ живѣятъ. Комшии, ний съ нашитѣ попукани рѣцѣ хранимъ всички чиновници. Безъ настѣ тѣ не можатъ нищо да направиѫтъ. Нека си по отворимъ очитѣ и видимъ, кой сѣди на вратъти ни! Нека да кажемъ на ония голѣмци, на които умѣть е въ джоба и шкембето; че пий сме господаритѣ, а нетѣ; Че ний сме мѫченицитѣ, а тѣ кърлешигѣ. Да не мислимъ, братя, че тѣзи хора ще направиѫтъ нѣщо добро, за настѣ. Пословицата казва: „Помогни си, да ти помогне и и Господъ.“ Като е тъй, братя селяни, нека всички се позамислимъ надъ напето положение. Виждате, отъ денъ на денъ осиромашаваме; останахме като прѣстъ голи. Всѣки гледа да откъсли по нѣщо отъ селянина. Виждате, Народнитѣ ни прѣставители въ камарата мълчатъ „яко риби“ и гласуватъ закони за тѣхния джобъ. Затова нека рѣка за рѣка при нови избори се боримъ до последня капка кръвъ и изберемъ на всѣкадѣ: за кметове, за постоянни комисии, за народни прѣставители хора способни, който отбиратъ отъ напитѣ болки, които ще защищаватъ напитѣ интереси, хора чисто земедѣльци.

Кметътъ бѣше страшно растревоженъ; той стана бѣзшкомъ излѣзе съ наведена глава.

Научихъ се на другия денъ, че се билъ разболѣлъ.

Не знаѣ какъ и защо? — нѣ тъй ми казахъ хората, че щомъ пооздравѣлъ, пъrvata му работа е била да промѣни климата,—като се изсели въ друго село.

C. E.

Мирковъ.

ПЧЕЛАРСКИ БЪЛѢЖКИ

Медоносни растения

(Шипе Цвѣтанъ)

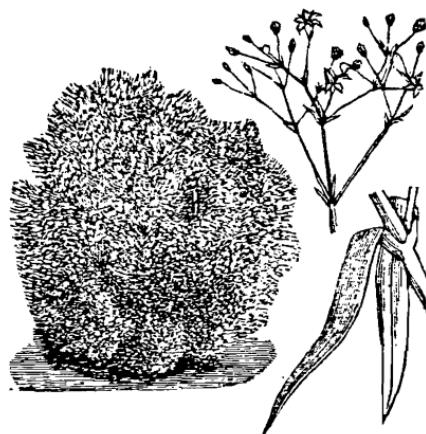
(Продължение отъ кн. I)

17) *Кучий язикъ* (*Cynoglossum linifolium*; *Omphalodes liniifolia*). Това растение е многогодишно, много обича почва съ камениста подпъчва. Расте добре и на почва малко или много плодородна. Не трбва да се съе много гъсто. То отъ единъ корень дава отъ 6—15 стъбла, които се покриватъ отъ горѣ до долѣ съ малки медоносни цвѣтове (обр. 4). То цвти доста продължително време и затова се прѣпоръчаза съяние като мѣдопосно растение. То не обича много дълбоко разработена почва.

Обр. 4.

18) *Бѣлонрѣстникъ* (обр. 5) (*Gypsophila panniculata*). Това растение цвти много продължително време, до като долните цвѣтове прѣцвтиятъ отъ горѣ се появяватъ нови още неразвити. То обича рохла пъсеклива почва, нѣ става и на други почви стига тѣ да сѫ обработени дълбоко. Най добре е да се съе на открито мѣсто съ южно изложение (на припекъ).

Обр. 5.

19) *Витлавия* (обр. 6) (*Witlavia grandiflora*). Това растение обича богатите почви, особено тези богати на згнили органически вещества. Също се не много редко и семената му не трябва да се зариват на дълбоко. Цъвтенето му се продължава през м. Юни и Юлий и през всичко това време то се посещава твърде охотно от пчелите; последните събират от него мед и цветен прашец. Цветът му е синъ и звънецообразен. Семената му узряват около половината на м. Августъ.

Обр. 6.

20) *Маточина* (*Dracocephalum moldavicum*, *D. album*, *D. altacense*) (обр. 7). Това растение расте па всѣка почва и самичко се прѣсява, та нема нужда отъ повторно засѣваніе. Счита се то като едно отъ по медоноснитѣ растения. Цвѣти 2 — 3 мѣсеки (Юлий до около Септемврий). Засѣва се въ края на Априлий до началото на Май. Медътъ събранъ отъ неговите цвѣтове е бѣлъ и приятенъ на вкусъ.

Обр. 7.

21) *Салвия* (дивъ чай) (*Salvia carduacea* обр. 9 и *Salvia*

Обр. 9.

coccinea обр. 8). Тѣзи два вида салвия сѫ много медоносни и много лѣсно се развѣждатъ. Особено медоносенъ е *salvia*

сoccinea. Единъ цътъ засъсто това растение, то самичко се прѣсява. Размножава се и чрѣзъ сѣме и чрѣзъ корени. Сѣмената му при засъванието не трѣбва да се зариватъ много на дълбоко и да се засъватъ много гъсто. Салвея расте на всѣка почва, но особено обича силно наторенитѣ съ добрѣ разложенъ торъ почви, изложени на слънчевитѣ лѫчи. Медътъ полученъ отъ това растение е бѣлъ и съ прѣкрасна меризма. Цъвти отъ половината на Юпий до края на Септемврий. Сѣмената му се събиратъ прѣзъ м. Августъ.

Обр. 8.

22) *Мадарешика стжнка* (*Tusilago barbara*) (обр. 10). Това растение е много мѣдоносно, цъвти двѣ-три недели. Обича да расте по полегати мѣстности, особенно по бреговетѣ на рѣкитѣ. Обича глиниститѣ почви. Дава много мѣдъти достатъчно цвѣтенъ прашецъ. Сѣе се есенъ или рано на пролѣтъ

23) *Акация* (*Robinia pseudo acacia*) цъвти въ Май и Юний и дава доста захаръ и когато е, даже, суши.

24) *Ружа* (*Althea narbonensis; Aethea officinalis*). Цъвти прѣзъ м-цъ Юлий до Септемврий и ползова пчелитѣ, даже, и при неблагоприятни условия.

25) *Лилека* (*Amorpha fruticosa*). Прѣзъ врѣме на цвѣтището си се покрива постоянно отъ пчелитѣ.

Обр. 10.

- 26) *Анасонъ* (Pimpinella Anisum.). Цъвти въ Юлий.
- 27) *Ангелика* (archangelica officinalis). Цъвти въ м. Юлий и Августъ и прѣзъ време на цвтението си бива описана съ ичели.
- 28) *Ветврниче* (Anemone Silvestris). Цъвти рано на прѣлье, много е полѣзно за пчеларника непролѣтъ.
- 29) *Коленчата салвея* (Salvia verticillata). Цъвти прѣзъ Юлий до Септемврий. Добрѣ издържа горѣщината и сушата. Расте като плѣвель. Медътъ полученъ отъ това растение е много прозраченъ, почти като вода.
- 30) *Euphrasia odontides*. Цъвти прѣзъ Августъ и Септемврий, медътъ полученъ отъ него има свѣтло жълтъцвѣтъ. Посъща-ва се съ голѣма охота отъ пчелитѣ.
- 31) *Синчецъ* (centaurea cyanus). Цъвти въ Юний и Юлий, дава доста захаръ.
- 32) *Борика* (Columna vulgaris). Расте въ пъсекливи-тѣ почви. Цъвти отъ края на Юний до настъпване на сту-доветѣ. Дава черъ медъ съ меризмата на самото растение.
- 33) *Вишнята* (Prunus cerasus). Цъвти въ Априлий и Май. Дава медъ съ красивъ жълтъ цвѣтъ.
- 34) *Anchusa arvensis*. Цъвти въ Юлий и Августъ. Дава захаръ и цвѣтенъ прашецъ.
- 35) *Жеравенъ синчецъ* (Geranium pratense), ливадно растение, цвтти отъ Юний до късно на есенъ. Дава много захаръ.
- 36) *Дрънг* (Cornus). Цъвти прѣзъ м. Априлий и дава цвѣтенъ прахъ и медъ.
- 37) *Единъ видъ детелина* (melilotus officinalis) цъвти въ Юний и Септемврий.
- 38) *Джбъ* (Guercus pedunculata). Цъвти въ края на Май, дава много цвѣтъ и медена роса.

(Съдва)

Само отъ градобитника ли тръбва да се застрахуватъ земните произведения?

(Раследва П-въ)

Ето въпроса, който тръбва най живо да интересува, както официалните кръгове, тъй — и всѣкиго който борави съ земедѣлие, или поне е прѣдаденъ искрено да защитава земедѣлческото производство.

Нѣма производство въ вселената, което да излага производители си до така висша степенъ на риска, каквото е всѣко земедѣлческо производство: стихийните явления, най нисшите растения, отъ най съврѣменните до съвршените животни — всички зинватъ да погълнатъ това що е турила земедѣлческата рѣка въ земята. Каквito грижи и старания да прилага земедѣлеца за прѣмахване врѣдата отъ тѣхъ, винаги го грози опасността да изгуби значителна частъ отъ очаквамото. Противъ всѣки неприятель на негова трудъ може да взема такива или онакива мѣрки, съ които да запази или прѣварди грозящата го опасность, нѣ никакви — и противъ всевъзможните стихийни явления, които сѫ най немилостивия бичъ на неговото производство. Да, при появянето на каквito и да сѫ неприятели отъ животното (съ исключение на нѣкои само) и растителното царство се може да се вземе това поне, косто се е турило въ земята. А при появяванието на стихии? — Една само убийствена въздишка, която ако не бѫде придружена съ нѣкоя испанска падѣжда, погледнешъ че го е завѣѧла и въ вѣчността . . .

Много похвална е въ това отношение постъпката на почитаемото министерство на Земедѣлието и Търговията, гдѣто е изработило законъ и правилникъ по застрахуване земедѣлческите произведения отъ градобитника. Тоя законъ е прокаранъ въ VIII обикновено Народно Събрание прѣзъ 1895 год. Намъ се падна на рѣцѣ той законъ

и правилникъ и следъ като го внимателно разглеждахме, намислихме да си искаjемъ въ нѣколко думи отдавна въодушевяваната ни идея, на което най много ни насърди заинтересоваността и отъ страна на респективното министерство, като затова е създало въпросниятъ законъ и правилникъ.

Обстоятелството, че гаранцията е имено обезпечителното средство при всѣко прѣдприятие е безпрѣкословно и се освобождава отъ понататъшни коментарии. Гарантиятъ при единъ или други случаи се изразяватъ различно: чрѣзъ прѣставяне цѣнни книжа, крѣпостни актове, лична отговорност, залагане имоти, чрѣзъ исплащане премии — застрахуване и др. При обезпечаване всѣко земедѣлческо производство трѣба да се употребява гарантирането чрѣзъ тъй нарѣченоето застрахуване; което застрахуване сега — за сега трѣба да се вземе подъ опеката на министерството на Земедѣлието и Търговията. *)

Почитаемото Министерство вижда се е имало прѣдъ видъ сѫщите сѫждения, на основание на които имено си е създало за задача само по той или оня начинъ да може да обеспечи всѣко почти земедѣлческо произведение отъ едно само стихийно явление — градобитнината.

Съ исказванитѣ мисли и сѫждения въ тъзи си статии нѣмаме за цѣль да критикуваме малката постъпка на Министерството, непълнотата въ закона му за градобитнината — да се присъединимъ къмъ неговото направление и искаjемъ нашето си по нататъшно мнѣніе по въпроса; защото памъ не само ни радва положението, че е създаденъ вече законъ за застрахуване земедѣлческиятъ произведения отъ единъ тѣхенъ бичъ — градобитнината, иъ ни и въодушевлява, тъй като турили се веднажъ на здрава почва основния камъкъ, градението му наоколо е лесно и ни прѣдставлява най здрава гаранция за желанието ни да съградимъ каквото здание искаjеме. Водими отъ това ний сме твърдо убѣ-

*) А, гадъ това? Ако ни запитатъ ще отговоримъ. На мислимъ, че вѣма нужда и етъ защищане.

дени, че министерството ще стори още една крачка напрѣдъ, като изработи единъ общъ законъ по застрахуваньето всички земни произведения, не исключая и тютюна.*.) Тал нужда е налѣжаща, тя се продиктива отъ интересите на цѣлото земедѣлческо население, затова министерството не трѣба да скажи врѣме и трудъ за изработванье и прокарванье още въ тая сессия на пародното събрание такъвата законъ.

Спорѣдъ насъ този законъ трѣба да обема слѣдующитѣ клонове: „градобитнина,“ „огнь,“ „вода,“ „суша,“ „мразъ,“ и „неприятели.“ Единъ отъ тия отдѣли трѣба да бѫде задължителенъ а другитѣ свободни. Задължителенъ трѣба да бѫде или отдѣла „неприятели“ или — „градобитнина.“

Но не сме съгласни съ иѣкои точки отъ закона за градобитнината, които може би не ще бѫдѫтъ измѣнени при съставянието общия законъ по застраховката, ако би се проектирало такъвъ, то намираме за добрѣ да укажемъ на точкитѣ въ които несме съгласни и попълнимъ съ наши мѣннини и другитѣ клонове за което даваме слѣдний си проектъ.

Проектъ.

ЗАКОНЪ

За застрахуванье земнитъ произведения

Общи распорѣдби.

Чл. 1. Въвежда се взаимно застрахованье отъ *градобитнина*, „огнь,“ „вода,“ „суша,“ „мразъ“ и „неприятели.“

Чл. 2. Отдѣла градобитнина е задължителенъ, а другитѣ сѫ свободни.

Застрахувателното дѣло се завежда отъ специално бюро; при министерството на Земедѣлието и Търговията.

Чл. 3. Застрахуваньето се простира върху всички земни:

*.) Въ закона за застрахуванье земнитъ произведения отъ градобитнина се исклучава тютюна. Незнаемъ защо е това исклучение.

произведения, и то до гдѣ сѫ още на корена и стеблото, или въ редове, купчинки на полето,

Заапълъжка. За житните произведения застрахуваньето имъ се простира до слѣдъ увършваньето имъ.

Застрахуваньето се ограничава само за повечето отъ десетъ на сто отъ произведението на всички повреденъ имотъ, така щото повреда до 10 % включително остава въ тѣжестъ на притежателя на пострадалото произведение.

Чл. 4. Застрахуваньето се прѣкратява:

- а) за лозята, гюловитѣ и градинитѣ щомъ се обере гроздeto, цвѣтъ и плодътъ;
- б) за бобовитѣ растения — слѣдъ обираньето имъ;
- в) за житните растения — слѣдъ увършваньето имъ, и
- г) за останалитѣ растения — слѣдъ вдиганьето имъ отъ полето.

Въ всѣки случай застрахуваньето прѣстава въ полунощъ (12 часътъ) на 26 Октомври всяка година.

Чл. 5. Загубитѣ се констатиратъ отъ комисия състояща отъ финансова агентъ, общинския кметъ, или помощника му, двама незaintирировани земедѣлци, избрани по жреби изъ между всѣците земедѣлци отъ околните непострадали, общини и Земедѣлчески Надзирателъ, като прѣдсѣдателъ. Ако поврѣдитѣ сѫ значителни, въ комисията взиматъ участие Околийският Началникъ и единъ членъ отъ окрѣжния съвѣтъ.

Чл. 6. Всѣкога, когато се появи поврѣда на произведенията, потърпѣвшите лица или тѣхните прѣдставители сѫ длѣжни най късно въ 5 дни отъ деня на случката да заявятъ на мѣстния кметъ, какви произведения, въ кои мѣстности сѫ и отъ какво сѫ станали поврѣдитѣ. Мине ли се той срокъ потърпѣвши губи правото си за обезщетение, освенъ ако удостовѣри, че по причина на болѣсть или отсѫтствие не е могълъ да направи заявлението си въ опрѣдѣленый срокъ.

Щомъ се направи тъкова заявление, кметътъ или, въ негово отсѫтствие, помощника му вписва заявлението въ една

особена книга и незабавно заедно съ двама членове отъ общинскии съвѣтъ отива на мѣстноститѣ, въ които се намиратъ поврѣдените произведения, за да опрѣдѣли приблизително пространството на тѣзи имоти и размѣра на поврѣдите. Слѣдъ това веднага най късно два дена, слѣдъ констатиранье размѣра на поврѣдите) съобщава (кмета) писмено на главния бирникъ, като изложи какви изобщо поврѣди приблизително сѫ причинени въ общината му.

Чл. 7. Щомъ получи писменото заявление на кмета, главния бирникъ се распорежда незабавно щото комисията да отиде най късно въ продължение на 10 дена да констатира съ протоколъ причинените загуби. Ако поврѣдите сѫ отъ естество да се поправятъ съ течение на врѣмето, то, провѣрката имъ трѣба да стане тогазъ, когато загубите ще можатъ точно да се опрѣдѣлятъ.

Чл. 8. За всѣко невѣрно съобщение, ако се констатира, че не е нанесена врѣда въ показаната мѣстностъ, заявителя плаща всички разноски по отиванието на комисията, а кмета подлежи на глоба отъ 20 до 100 лева.

Чл. 9. До като не се констатиратъ загубите отъ комисията не е позволено да се вдигнатъ пострадалите произведения; тѣ трѣба да се запазятъ въ намѣреното имъ положение.

Чл. 10. При опрѣдѣляне загубите се гледа какъвъ билъ сбора, ако нѣмаше поврѣдата, и каква част отъ очакваний плодъ е упищоженъ, безъ да се гледа на сламата.

Загубата се уцѣнява споредъ текущицѣ мѣстни пазарни цѣни.

Чл. 11. Рѣшението на комисията трѣба да се съобщава писмено на потърпѣвшъ или негова прѣставител, не по късно отъ единъ день слѣдъ констатираньето загубите, което трѣба да се спомѣне въ протокола.

Ако нѣкой потърпѣвшъ е недоволенъ отъ оцѣнката на поврѣдите, той може да обжалва предъ Мировий Съдни рѣшението на комисията въ 5 дневенъ срокъ отъ денътъ на съ-

общаването; същото право и въ същи срокъ има и финансуването.

Рекламациите против оценката на комисията, се испращат направо отъ председателя на комисията до Мировий Съдия за разглеждане.

Такива дъла *пръвреждатъ другите* и мировий съдия е длъжен да ръши всички подобни дъла въ растояние на единъ мъсецъ отъ постъпването имъ.

Ръшенията на Мировите Съдии по подобни дъла сѫ окончателни и неподлежащи, нито по възвиенъ, нито по касационенъ редъ.

Ако нѣкоя рекламация се признае за неоснователна, припадающи се на нея разноски оставатъ за сметка на тъжителя, а ако се уважи, припадающи си разноски ще се исплащатъ отъ фонда за взаимно застрахуванье.

Чл. 12. Обезщетението за загубите се плаща найкъсно единъ мъсецъ следъ свъртиране вегетационния сезонъ, следъ като се спадне 10% отъ загубите, които оставатъ за сметка на потъргившия.

Чл. 13. Исплащането на причинените загуби става отъ фонда, който се образува чрезъ ежегодна връхнина опредѣлена за всѣки отдельъ частно.

Горите, пасищата, пустуващи мъста се освобождаватъ отъ задължителното взаимно-застрахуванье и не плащатъ нищо за запасния фондъ ако притѣжателите имъ не желаятъ да ги застрахуватъ, — иначе се подвързватъ точно споредъ распорѣдбите на настоящий законъ.

Чл. 14. Всички земни произведения, чито и да сѫ, подгъжатъ на распоредбите въ настоящий законъ.

Чл. 15. Ако следъ исплащането на дължимите обезщетения остане излишъкъ отъ събралата връхнина той се употребява за образуване запасенъ фондъ, които ще служи за попълване сумата всичай, че опредѣлената връхнина не е достатъчна да покрие всички обезщетения.

Чл. 16. Отръденото обезщетение тръбва безъ друго да се исплаща въ опрѣдѣления му размѣръ.

Чл. 17. Връхнината за право застрахуванье се събира отъ държавните бирници съгласно съ закона за бирнищите.

Чл. 18. Всички книжа и прѣписки относящи се до застрахователното дѣло се освобождаватъ отъ каквито и да било държавни даждия, мита и берни.

Чл. 19. Правителството се задължава да внася ежегодно една сума отъ 500,000 лева за подномаганье фонда на взаимното застрахуванье.

Чл. 20 За застрахуванье и по всичките клопове се плаща по 20% върху поземлений данъкъ на застрахувателя; а за всичко отдѣлно застрахуванье плаща по 5% върху поземлений си данъкъ.

Клонъ „Градобитнина“

Чл. 21. Застрахуваньето отъ градобитнина е задължително и се плаща 5% върху поземелний налогъ.

Забътъжка. Отъ задължителното застрахуванье се освобождаватъ само: горитѣ, насищата и пуститѣ земи.

Клонъ „Неприятели.“

Чл. 22. Къмъ тоя клонъ се застрахуватъ всичките земни произведения отъ поврѣдитѣ, написани имъ отъ: *zabrus gibbus* (сейдбенъ разривачъ) *Peronospora Witicola* (балсара) *Popovo prase* (*Gryllotalpa vulgaris*) скакалци, Майски бръмбаръ,

Чл. 23. Застрахуваньето при този клонъ е свободно.

Който си застрахува земните произведения по клона „неприятели“ плаща 5% върху поземелний си налогъ.

Чл. 24. Понеже написаните повреди отъ „неприятели“ могжтъ да се ограничаватъ или прѣвардватъ произведенията, то обезщетението се опрѣдѣли чакъ слѣдъ взетата и послѣдния мѣрка за ограничаванье врѣдата.

Чл. 25. При появяванието какъвто и да е неприятел по земните произведения всички е длъжен да съобщава на надграждни кметъ; който пъкъ — на надграждни надзирател.

Земеделческия надзирател немедлено се отправя за пострадавшата мястност; констатира неприятеля и распорежда за неговото пръмахване.

Чл. 26. Загубитъ по клонъ „неприятели“ се определятъ следътъ резултата отъ взетата последни мърка за пръмахване неприятеля на нападнатото земно произведение.

Разноситъ по пръмахването става за сметка на фонда по застрахователното дѣло.

Клонъ „Вода.“

Чл. 27. По този клонъ се застрахува всички земни произведения неисключая и ония поменжти въ чл. 13. Застраховането е свободно.

Чл. 28. Подъ застраховането отъ „вода“ се обещаватъ всички поврди нанесени на земните произведения отъ: порои, паводнение, дъждове, избликване вода — въобще загуби налисани отъ вода.

Чл. 29. При клона „вода“ се точно съблюдаватъ чл. чл. 25 и 26.

Клонъ „зима“

Чл. 30. За всички врди се обещаватъ пострадавишъ отъ студъ, които сѫ си застрахували земните произведения.

Чл. 31. При този клонъ се прилагатъ распоредите предвидени въ чл. чл. 25 и 26.

Клонъ „суша“

Чл. 32. Тамъ гдѣто реколтата е неудовлетворителна вслѣдствие продължителна суши или недостатъчна влага, притѣжателя имъ се обещава, ако той е застрахувалъ тия си произведения.

Чл. 33. При опредѣляне срѣдната реколта се взема най малко отъ 5 мяста отъ имота на всички притѣжателъ;

същото се прави и отъ мъстности не пострадали отъ сула, само, че не отъ имота на всѣки притѣжателъ а отъ петъ разни мъстности и срѣднъто отъ взетото на пострадалитѣ посѣви се сравнива съ срѣднъто получено отъ не пострадалитѣ — разликата ще бѫде добавъчното възнаграждение на пострадалитѣ, минусъ 10%, съгласно чл. 3 отъ този законъ.

с. Д. Б-ско.

(Съмѣда)

Извлѣчение отъ протоколитѣ на Руссенската Търговско-Индустриална Камара, държани прѣзъ V-та ѝ редовна пролѣтна сессия отъ 14-й до 20 Май 1897 година.

Засѣданіе I-во

Пристигли се къмъ разглеждане дневния редъ.

Разгледа се предложението отъ г. Сиракова членъ на Камарата, съ което моли събранието да приюоръча на Правителството устройванието на една държавна парична лотария, съ която ще се запазели въ страната изнисанитѣ до сега години нѣколко стотинъ хиляди лева отъ населението за участие въ чуждитѣ лотарий — отъ една страна, а отъ друга — ще можало да се привлечатъ и чужди капитали. —

Това предложение въпрѣки дългитѣ разисквания по него се остави безъ послѣдствие като не наврѣменно. —

Разгледа се слѣдъ това писмото отъ Министерството на Търговията и Земедѣлието № 3071 отъ 1-й Ноемврий м. год. съ което моли Камарата да даде мнѣнието си, като какви мѣрки да се взематъ за ограничение забѣгъзанитѣ вземания своеобразни такси отъ комиссionеритѣ и експедиторитѣ при износа и вноса на стокитѣ.

По тоя въпросъ се исказахъ всичкитѣ членове и се прие да се възложи грижата на бюрото да донесе въ Министерството, че никакви задължения не трѣба да се правятъ на комиссionеритѣ и експедиторитѣ, понеже професията имъ е единъ видъ търговия, която (търговията) е свободна въ страната.

Засъдание III-то

16-и Маи 1897 год. 10 часа приъдъ обидъ.

Присъствувахъ 12, а отсъствувахъ 20 души.

На дневенъ редъ бѣ разглеждане заявлението на г. Ст. И. Станевъ, фабриканть плѣтачъ въ Руссе, съ което моли Камарата да ходатайствува предъ правителството за освобождаване отъ мито вълненитѣ и памучни прѣжди 1, 2, 3 и 4 ката отъ № 30 на горѣ нуждни за фабриката му.

Даде се сѫщо за изучване отъ комисия:

1) Списъка испратенъ отъ Министерството на Търговията и Земедѣлието при писмо отъ 12 того подъ № 1443, по което камарата да се произнесе, кои отъ изброенитѣ въ него материали, нуждни за възраждащата, се въ страната ни индустрия, трѣба да се освобождаватъ отъ мито при вноса имъ въ страната и

2) Прѣложението, испратено съ сѫщото писмо отъ Министерството, съ което моли Камарата да даде своеето мнѣние, като какви мѣрки да се взематъ за ограничение на примиѣсването износимитѣ въ странство храни съ ржъ и други чужди примиѣси.

Засъдание I-во

19 Маи 1897 година 10 часа приъдъ обидъ.

Присъствувахъ 15, а отсъствувахъ 17 души.

Докладва се прѣложението отъ Министерството на Търговията и Земедѣлието за освобождаване отъ мито сирови материали, нуждни за възраждащата се въ страната ни индустрия.

При изучването на това прѣложение, комисията е го-
качила вѣщи лица по разнитѣ артикули показани въ списъка, които да ѝ освѣтяватъ.

За слѣдующите артикули камарата е взела рѣшене да се не пропускатъ безъ мито:

Обикновенна вълна. Турска, Румънска и Русска, да се не пропускатъ безъ мито, понеже ако се пропускатъ, ще спадне цѣната на нашите вълни, които въ нищо не отстѣживатъ предъ тѣзи послѣднитѣ и които удовлетворяватъ нуждитѣ ни.

Памукъ и Конопъ: Да се пропуска само памука безъ мито, но не и конспа, понеже съ това ще се убие желанието и на тѣй малкото производители въ нась, които сѫ починали да го произваждатъ.

Масла. Да се не пропуска безъ мито дървеното масло, което служи за производство на сапунъ и скѣщи, защото съ това ще

се повдигне цѣната на мѣстната ни лой, отъ която ще сѫ принудени фабрикантитѣ ни на сапунъ да го произвеждатъ, а заедно съ туй, ще се подобри сапушената ни индустрия.

Синило и Кърмъжъ. По тѣзи артикули дosta дълго разискванie. Прие се да се освобождаватъ отъ мито и то освѣнъ на фабрикитѣ за шаеци, но и на малкитѣ гайтанджийски работилници, които не отговарятъ на условията прѣвидени въ закона за на-сърдчение мѣстната индустрия, а пъкъ произвеждатъ гайтани въ много голѣмо количество.

Сурови волски, кравешки, биволски и телешки кожи. И по той отдѣлъ се разисква дosta на дълго. Прие се: да се пропускатъ безъ мито всички волски, кравешки и телешки кожи съ исключение на биволскитѣ, които удовлетворяватъ нуждите ни.

Възелинъ. Прие се да се непропуска безъ мито, понеже е почнало да се произвежда въ нась, именно отъ фабриката на Стефановъ Томовъ въ Руссе.

Лойта, която слѣжи за приготовление на сапунъ и свѣщи, да се не пропуска безъ мито, понеже ще спадне цѣната на мѣстната ни лой и второ, че съ непропускането на странната има се за цѣль да се обработва мѣстната — която е има въ достатъчно количество.

Каменни въглища. По тоя въпросъ камарата дosta на дълго се е занимала и е дошла до заключение да се пропускатъ безъ мито по съображение, че нашите въглища не сѫ още достатъчни и че по нѣмание желѣзноземни съобщения, транспорта ще коствuje на фабрикантитѣ много по скъпо, отъ колкото митото, ако се забрани вписанието имъ.

Гераново масло (терше). Да се не пропуска безъ мито.

Смола за варене. Да се не пропуска безъ мито, понеже се произвежда въ достатъчно количество отъ фабриката на Стефановъ Томовъ въ Руссе.

Осъщѣти тии артикули, камарата взе рѣшенie да моли Министерството, да се пропуща безъ мито „портландски цементъ“, който не е прѣвиденъ въ списъка и който не се произвежда въ нась,

Всичкитѣ останали артикули изброяни въ списъка, камарата рѣши да се пропускатъ безъ мито, понеже не се произвеждатъ или фабрикуватъ въ страната.

За да не можатъ пъкъ фабрикантитѣ да злоупотрѣбяватъ съ това имъ дадено право, като напримѣръ да доставляватъ повече отъ колкото имъ трѣба отъ изѣстенъ артикулъ за фабриката си

и излишъка да продаватъ, камарата рѣши да прѣпоръчва на правителството да лишава отъ право, всѣкай фабрикантинъ или индустриалецъ да виси безъ мито разрѣшениетѣ му материали, въ случай че се докаже, че той не ли употребява за прѣназначената имъ цѣль.

По поводъ на това прѣложение отъ Министерството, камарата взе и слѣдующите решения: 1) да се помоли правителството да измѣни срокътъ за издаване свидѣтелства на индустриалцитѣ за ползуванието имъ отъ закона за насърдчение мѣстната индустрия, който почва отъ 1-й Януарий на годината и 2) издаванието свидѣтелства на индустриалцитѣ да става колкото се може по скоро и да се опростотвори формалността за издаванието имъ, тъй като много фабриканти сѫ се оплаквали, че свидѣтелствата имъ се издавали едва ли едва слѣдъ нѣколко мѣсеци отъ опрѣдѣления срокъ.

Понеже врѣмето не позволява по пататашното разглеждане на въпросите стоящи на днѣвенъ редъ, рѣши се: да се продължи засѣданietо отъ 3 часа слѣдъ обѣдъ.

Въ 3 часа слѣдъ обѣдъ продължи се засѣданietо. Докладва се испратеното отъ Министерството на Търговията и Земедѣлието прѣложение, съ което моли Камарата да укаже на мѣрки за ограничение на примѣсванието износимитѣ въ странство храни съ ражъ и др. чужди примѣси.

По той въпросъ се разисква много на дѣлго. Изказахѫ се нѣколко мнѣния, между които се приехѫ да се прѣпоръжатъ на правителството слѣдующите:

1) Да се задължатъ земедѣлиците прѣди да засѣватъ хранитѣ, да прѣчистватъ сѣмената си прѣзъ частни или общинашки триори и тия общини, които нѣматъ триори, да се задължатъ да си набавятъ такива;

2) Да се допускатъ само такива храни въ района на Русенската Търговско Индустриска Камара за експортъ, които съдѣржатъ максимумъ 8% чужди вещества и

3) Да се възложи на Митническиятѣ Управления при експортните пунктове въ района, да контролиратъ всѣкай товаръ назначенъ за експортъ и щомъ се укаже че натоварната стока съдѣржа повече чужди вещества отъ опрѣдѣления процентъ, да не се допуска по рано за експортъ, до гдѣто търговецътъ експортеоръ не я прѣчисти и направи да отговаря на изискваниетѣ се условия.

Засѣданietо се закри въ 7 часа вечера.

Засъдание VI.

20 Май 1897 год. 10 часа предъ обиходъ

Разгледа се предложението на г. Динолова членъ на Камарата, съ което моли да се ходатайствува за допълнение закона за акциза и октроата въ смисътъ щото: „спиртиятъ пития, които се облагатъ съ горните даждия при износа вънъ отъ България да се освобождаватъ отъ акцизъ и окдроа, за да се улесни износа на нѣкои артикули, които би намѣрили тържище въ близосъдните намъ страни.

По това предложение имаше доста сериозни разисквания. Взима се следующето рѣшение: Да се моли правителството да разреши освобождаването отъ акцизъ и окдроа само предизначени за експортъ спиртъ и бира, но не и други спиртни пития.

Подиръ това разгледа се второ предложение на г. Динолова, съ което иска да се врѣпоръжча на правителството, когато дава привилегии на нѣкои фабрични заведения и когато такива заведения отъ еднаква индустрия при сѫщи условия съществуватъ въ страната, да не се дава привилегия само на едно завѣдение, а да се дава общо и равно на всички фабрики.

И за това предложение се рѣши, да се моли Министерството да уважи това искане.

Прочете се писмото отъ Централното Управление на Земедѣлческиятъ Касси съ което моли Камарата да се занимае съ въпроса и да се произнесе относително начинътъ, по който тя намира за добре да става избирането на членове за сконституиръ и оцѣнителни комисии при Земедѣлческиятъ Касси, понеже нѣкои отъ до сега избираните такива, съ бивали професионални лихвари, съ което сѫ правяли давление на кассовите клиенти въ своя лична полза, други партизани, та благоприятствували въ ущърбъ на Касситѣ, трети сѫ пѣкъ нѣмали никакво понятие отъ кредитъ и пр.

Това предложение се нимѣри за доста важно и за изучването му би трѣбало по дълго време, всѣдѣствие на което Камарата рѣши: Бюрото да вземе грижата и го напечати, следъ което да бѫде распратено на всичките членове за изучване и въ идущата есенна сессия на Камарата да бѫде разгледано.

Прочете се подиръ това телеграммата отъ г. Министра на Финансите, съ която поканва Камарата да състави постановление, ако е съгласна, за да се обсѫдятъ отъ особенна комисия въ София, взетитѣ отъ Камаритѣ противоречиви рѣшения по нѣкои

въпроси като: Законопроекта за изобрѣтенията, Селскитѣ дюкени и пр.

Взе се рѣшение, да се не даватъ тия важни въпроси за разрѣшение отъ комиссия, а да се испратятъ вторий путь на Камаритѣ и то въ идущитѣ имъ сесии за по обстоятелственно изучване и разрѣшение.

Министерство на Търговията и Земедѣлието,

С ВЪДЕНІЯ

За конкурса по Земедѣлието и скотовъдството прѣзъ 1897 година, извлечени изъ съобщенията на Г. Г. Прѣдстапителитетъ на Распорѣдителната Комисии.

VIII. Конкурса въ с. Т. Смилъ (Русенско).

(Откритъ на 20 Май и закритъ на 22 сѫщій т. година)

Конкурса е билъ откритъ на 20 того сутренята отъ Русенский Окр. Управител г. Каназирски. Журитѣ намѣрили, че имало подадени 302 декларации за участвуващие въ конкурса, отъ които въ сѫщій денъ се явили само 89 изложители съ жребци, кобили и кончета, отъ които сѫ наградили само 34 души изложители. На 21 Май се явили 21 изложители съ рогать добитъкъ, отъ които се наградили само 11 души; въ сѫщій денъ се наградили 19 изложители за овци, 1 — за свини и 2 — за домашни птици. На 22-и сѫщій се наградили 1 изложител на картофи, явили се още 7 изложители съ ячникъ за пиво, 9 — съ люцерна и 5 — съ раница, които почти всички получили награди, освенъ това се явили 8 изложители съ пчели и 5 — съ земедѣлчески орудия и машини, които били теже наградени. Изложенитѣ кончета и земедѣлчески произведения отъ Русенското Земедѣлческо Училище били обявени Hors Concours. Прѣдѣдателя на распорѣдителната комиссия казва: „при всичко че отъ една седмица вали непрѣстанно дъждъ, който бѣше пороенъ прѣзъ врѣме на конкурса, вслѣдствие на което птищата изъ окрѣга бѣха почти непроходими, на

конкурса се явиха пъкъ достатъчно число изложители, сравнително минулата година. Русенската Постоянна Комисия купи за смътка на общините четири доброкачественни жребци за подобрене конската раса.“

IX Конкурсъ въ гр. Добричъ.

(Откритъ на 25 Май, а закритъ на 27 същия т. година).

Конкурса е билъ откритъ на 25 Май т. г. въ 9 часа сутринта, въ присъствието на много граждани и селяни, отъ Прѣдѣдателя на Варненската Окр. Постоянна Комисия г. Едрецовъ. При откриванието на конкурса Варненский Окр. Ветеринаренъ Лѣкаръ г. Бичевъ държалъ подабающа за случая рѣчъ. Въ този денъ се явили 151 изложители, отъ които 64-съ жребци, 20-съ кобили и 60-съ кобилки и жребета; отъ тѣхъ се наградили 7 изложители за кобили, 11-за жребци и 30-за копчета. При откриванието на конкурса присъствували г. г. Руский и Австрийский Дипломатически Агенти въ Варна. На 26 Май участвували 37 изложители съ рогать добитъкъ, 56-съ дребенъ рогать добитъкъ и свини и 2-съ домашни птици; отъ тѣхъ били наградени 11 изложители съ едръ рогать добитъкъ, 7-съ овци, 8-съ свини и 2-съ домашни птици; изложенитѣ отъ Евксиноградский Дворецъ на Н. Ц. В. Князя животни: бикъ, биче и крава били обявени Hors concours. На 27 същия се явили 7 изложители съ пчели, медъ и въсъкъ, 4-съ земедѣлъчески ордия и машини и 5 представители на инострани фирми съ машини жътварки, жътварки-вързачки и плугове; били наградени 7 изложители на пчели и 4-на земедѣлъчески ордия и машини, а на представителите на чуждестранните фирми за земедѣлъчески ордия и машини били присъдени похвални отзиви; въ този денъ подиръ обѣдъ валъло иороенъ дъждъ, та надпрѣпускането и раздаванието на наградите се отложило за 28 Май, въ който денъ надпрѣпускането се произвело на единъ елипсовиденъ хиподромъ съ 3200 метра обиколка; на надпрѣпускането участвували 18 конкуренти, които били раздѣлени не въ 3 групи; отъ първата група най-голѣмата скоростъ на 9 кил. и 600 м. била 10 минути и 45 секунди; отъ втората група на 6 кил. и 400 м.—6 минути и 50 секунди; а отъ третата група на 3 кил. и 200 м.—3 минути и 15 секунди; били присъдени за първа група първа награда 50 л. за втора група—20 лева и за третя група—15 лева. Но причина на дъждоветѣ на тъзи годишния конкурсъ имало сравнително малко

изложители, пъкъ били повече отъ минулата година. Участвующите изложители били исклучително дръбни земедѣлци. Слѣдъ това распорѣдителната комиссия прѣглѣдала прѣварително съставенитѣ протоколи за участие въ конкурса съ специалнитѣ култури: люцерна и рагица, спорѣдъ засѣтото съ тѣхъ пространство; конкурирали 19 земедѣлци съ люцерна и 2—съ рагица, на които се дали 8 награди за люцерна и 2—за рагица. Първата награда отъ 200 лева за люцерна се дала на едно дружество отъ 16 души земедѣлци, които съдружески посѣли 20 декара място съ люцерна.

Министерство на Търговията и Земедѣлието.

БЮЛЕТИНЪ

№ 22.

За връмежо, състоянието на посъвите и течението на полския работи въ Княжеството отъ 26-й Май до 1-й Юни н. година.

Спорѣдъ телеграфическите свидѣния на г. г. Окръжните Управители.

Врѣмето прѣзъ истеклата седмица е било неостанчно, повечето дъждовно и само прѣзъ врѣмето на 2—3. дена въ края на седмицата е имало по нѣкѫдѣ топли и ясни дни. Дъждоветѣ сѫ били поройни, вслѣдствие на което водите, слѣдъ едно малко отѣглюване, на ново сѫ придошли и сѫ причинили поврѣди на много посѣви, ниви, ливади, градини и засѣлени мяста.

Положението на посѣвите е било слѣдующето.

1. *Бургаски оѣржъ.* Отъ наводненията и кишата загубитѣ отъ реколтата се ѡпрѣсмѣтатъ приблизително, както слѣдва: Въ Айтоско за пшеницата, ржъжта, ячника и лозята 30%, ливадитѣ 50%, за царевицата не може да се опредѣли, защото мяозина не сѫ можели да посѣятъ, а така която е посѣяна, е съвършено поврѣдена. Въ Анхиолско, въ общините: Анхиолска, Баненска, Ерекечска и частъ отъ Ахлийска и Месемврийска всички видове посѣви, ливади и лозя никакъ не сѫ поврѣдени и обѣщаватъ по-добра реколта отъ минулата година, и въ общините: Батаджикса, Бараклийска, Инджи-кьойска и Даутлийска, пшеницата поврѣдена 15—20%, ячника и ржъжта 15, ливадитѣ 10, а царевицата и лозята незначителна. Въ Карнобатско ливадитѣ сѫ поврѣдени съвършено, царевицата 80%, пшеницата 25%, ячника 20%, лозята и ржъжта 10%; надѣждата за поправление е съвсѣмъ слаба и то ако дъждоветѣ съвсѣмъ прѣстанатъ; въ такъвъ случай, съ исключение на ливадитѣ и царевицата въ Карнобатско Айтоско, загубитѣ могатъ да се намалятъ отъ 5 до 10%. За Бургаската околия свидѣния още не сѫ събрани.

2. Варненски окръгъ. На много места има нови загуби отъ нород и наводнения. Прѣди оттѣглюването на водите загубите не могатъ да се опрѣдѣлятъ.

3. Врачански окръгъ. Многи отъ посѣвите завършени отъ наводнение, останалите сѣянки и ливади сѫ добри. Полските работи сѫ извѣзъ. Граѣ е падналъ въ околността на Рахово, едъръ около 10—15 грамма едно зърно и е поврѣдилъ лозата.

4. Видински окръгъ. Посѣвите въ Видинската околия били добри, съ искключение на наводненитѣ. Въ Бѣлоградчикската околия не вирѣятъ добре, а въ Кулската околия били добри.

5. Кюстендилски окръгъ. Опасността за повреждени посѣвите, лозата и ливадите става голѣма, ако не се поправи врѣмето. Загубите отъ наводнението и кишата сѫ слѣдующите: за пшеницата въ Кюстендилската околия 27%, въ Дунинската и въ Радомирската 25%, за ржъята въ Кюстендилска околия 25%, въ Дубнишката 18%, въ Радомирска 40%, въ Босилеградска 30%; за ячмника въ Кюстендилската околия 22%, въ Дунинската 15%, въ Радомирската 30%, въ Босилеградската 25%; за овесите въ Кюстендилската и Дубнишката околия по 18%, въ Радомирската 25%, въ Босилеградската 20%; за царевицата въ Кюстендилската околия 44%, Дубнишката 25%, Радомирската 40%, въ Босилеградската околия много кукурузи не сѫ поникнали, иъ отъ поникналите има загуби 30%; за линните въ Кюстендилската околия 48%, въ Дубнишката 30%, въ Радомирската 50% и въ Босилеградската 20%; за лозата въ Кюстендилската околия 14%, въ Дубнишката 8% и въ Радомирската 20% овощицата сѫ слаби. Ако врѣмето се поправи, има надѣждъ загубите да се намалятъ за царевицата и ливадите по на половина. Малко намаление може да се очаква и за другите.

Въ Ломски окръгъ. Въ Ломската околия посѣвите били въ добро положение. Въ Берковската околия отъ станжалите по-рано наводнения и отъ кишата загубите сѫ слѣдующите: за пшеницата, ржъята и ячмника 30%, царевицата и линните 20%, а на лозата поврѣди нѣма. Въобще реколката е пострадала съ 25%. За поправление нѣма надѣждъ, понеже е показвана гая загуба, която проптича отъ завличане и подѣгане.

Полските работи и засѣванието на царевицата продължава. Около 1000 декари отъ Фердинанденитѣ лози сѫ убити отъ градъ.

Въ Фердинандската околия есенните и пролѣтни посѣви сѫ иѣкадѣ добре, а иѣкадѣ срѣдни. Населенитето посѣва кукурузъ и прѣорава онѣзи места които по-рано сѫ посѣти съ такъвъ и е билъ поврѣденъ; пшеницата, ржъята ячмника, градините и лозата сѫ изобщо поврѣдени 25%, но се имало надѣждъ да се поправятъ що-годѣ.

7. Въ Ловчански окръгъ отъ наводнението сѫ завѣрени много посѣви, а останалите слабо виреятъ, ако врѣмето продължава да буде така дъждовно, населението се опасява, че нѣма да прибере никакъвъ доходъ ионѣ отъ останалите незавѣрени посѣви и ливади.

8. Въ Шуменски окръгъ. Отъ дрѣбинтѣ храни голѣма част е поврѣдена и неможаха да завържатъ зърна, защото полѣниаха, а ония, които се намиратъ по течението на р. р. Витъ, Искъръ, Панига, както и бостаните сѫ зеленчуцитѣ сѫ почти изгубени и завѣрени. Кукурузъ не може да се посѣе въ голѣма размѣръ, а посѣяній отзива много добре.

9. Въ Пловдивския окръгъ. Полето е непроходимо и невъзможно е да се констатират загубитѣ, които били въ голѣмъ размѣръ, ячмиците, ишеницата и ржътъ на много мяста полѣгнали и ако не прѣстанатъ дъждоветѣ, има се страхъ отъ голѣми загуби. Гюловата беридба е на свършване и е по малка отъ миньжата година съ 500%. Лозата сѫ добри.

10. Въ Разградския окръгъ. Нанесенитѣ поврѣди върху зимнитѣ посѣви отъ досегашнитѣ дъждове сѫ прѣсмѣнилти приблизително и вълизатъ: въ Разградско 250%, въ Поповско 700% и въ Кемангарско така сѫщо 700%; съ исклучение на селото Хръсъкво, гдѣто поврѣдитѣ сѫ по-голѣми. Другитѣ посѣви сѫ поврѣдени незначително и ако прѣстанатъ дъждоветѣ, има се надѣжда да се поправятъ съ малки загуби.

11. Въ Русенския окръгъ. Посѣвите сѫ много полѣгнали, а лозата и овощията сѫ добре.

12. Въ Севлиевския окръгъ. И мало голѣми наводнения; посѣвите край рѣкитѣ и долущата завлѣчени; посѣвите изглѣдватъ на разваление.

13. Въ Силистренския окръгъ. Есеннитѣ и пролѣтни посѣви сѫ били много добри, само по нискитѣ мяста нѣкои сѫ поврѣдени-затрупани отъ прѣстъ и отвлѣчени.

14. Въ Свищовския окръгъ. Незалѣянитѣ отъ наводнението посѣви сѫ добри.

15. Въ Сливенския окръгъ. Нанесенитѣ поврѣди отъ наводненията и климата сѫ: въ Сливенската околия за ишеницата 250%, за ржътъ 100%, за ячника и овесътъ 300%, за царевицата 600%; за ливадитѣ 900%; въ Котленската околия за ишеницата 400%, за ржътъ 450%, за ячника 500%, за овесътъ 400%, за царевицата 900%, и въ повечето села посѣвите поврѣдени съвършенно. За ливадитѣ 300%, въ Къзлъ-Аячката околия за ишеницата 500%, за ржътъ 200%, за ячника 500%, за овесътъ 100%, за царевицата 500% и за ливадитѣ 500%; въ Каваклийската околия за ишеницата 500%, за зимницата 300% за ячника 500%, за овесътъ 300%, за царевицата 400%, за ржътъ 300%, за ливадитѣ и градинитѣ 900%. На 15-и и 20-и Май е падналъ градъ въ Каваклийскитѣ лози и въ убиъ около 4000 декара посѣви; въ с. Каимъ сѫ убити 190 декара посѣви, а за убитѣ произведения въ с. Козлуджа не се знае размѣрътъ.

16. Въ Т. Назарджиския окръгъ. Всѣдѣствие при дохождането на р. Въча (Кричимъ), която е влачила около 30000 дървени трунове, нанесли сѫ значителни поврѣди на посѣвите и ливадитѣ, има много посѣва полѣгнали. Въ панагюрско има вече пожънати пролѣтни храни. Ихтиманско зимнитѣ посѣви изглѣдватъ добре, и въ пролѣтнитѣ пожълтели. Градъ силенъ е падналъ въ село Мухово. Гюловетѣ се бератъ рѣдовно.

17. Въ Трънския окръгъ. Оти постояннитѣ дъждове сѣидбитѣ много сѫ отслабнали и не се знае да ли ще се поправятъ, защото повечето отъ тѣхъ сѫ искласени и полѣгнали; земедѣлиците се страхуватъ да не би да узрѣятъ безъ хлѣбъ.

18. Въ Търновския окръгъ. Посѣвите, лозата, овощията, — градинитѣ и ливадитѣ, гдѣто не сѫ поврѣдени отъ наводнението и градушка, не обѣщаватъ плодородие; отъ постояннитѣ дъждове пожълтели и налѣгали, а кукуруза не може да се прѣкопае.

19. Въ Хасковския окръгъ. Отъ придохождането на рѣкитѣ има много посѣви залѣти и завлѣчени. Всѣдѣствие на силния пороенъ дъждъ, който е падналъ на 31 Май, Хасковската рѣка е придошла повече отъ всѣки други пъти и

е завлѣкъла исичкитѣ зеленчукови градини и посѣви, находящи се около коритото ѝ. Загубитѣ отъ наводнението на посѣвите още не сѫ констатирани, защото па много мяста водите още не сѫ спаднали. Въ иѣкон мяста има ячмици узрѣли, иѣ отъ постоянните дъждове, не могатъ да се покълнатъ; по сѫщата причина и кукурузитѣ не сѫ досѣянни.

20. Въ Шуменския окрѣгъ Отъ минжилитѣ дъждове, въ Шуменската околия има упъстощени съвршено 200 декара лїгади и 30 декара посѣти съ зимница. Въ Ново Пазарската околия сѫ упъстощени съвршено 350 декара ливади. Въ Османъ-Пазарската околия има полѣгнѣли на земята: ишеница 2097 декара, ячникъ 2427 декара, ржъ 640 декара, царевица 545 декара, фий 252 декара, овесъ 6 декара, леща 2 декара, бостанъ 100 декара, разни посѣви 400 декара, съвршено упъстощени: ишеница 59 декара, ячника 123 декара, ржъ 2 декара, царевица 50 декара, фий 88 декаръ, просо 1 декара и леща 1 декаръ. Заринжти съ прѣсть упъстощени съвршено: ишеница 17 декара, ячникъ 42 декара и ливади 22 декара. Завлѣчени съвршено: ишеница 339 декара, ячникъ 113 декара, ржъ 113 декара, царевица 93 декара, фий 1 декаръ, овесъ 31 дех., ливади 1609 декара, лозя 5 декара и просо 2 декара. Въ Приморската околия залито съ загуба 1000⁰ 890 декара посѣви, 916 декара ливади; заринати съ сѫщата загуба 618 декара сѣидби, 327 декара ливади и 150 декара лозя; завлѣчено съ сѫщата загуба 1280 декара посѣви, 450 декара ливади, 250 декара лозя, 15 декара градини съ 1000⁰ загуба Полѣгнѣли безъ чувствителна загуба 5250 декара посѣви. Отъ Ески-Джумайската околия свѣдѣния нѣма.

21. Въ Ст. Заорския окрѣгъ. Много ниви, градини и др. залѣни отъ рѣкитѣ; посѣвите по високите мяста сѫ добри, иѣ по полето и низките мяста почнили да жълтѣятъ; има голѣма опасностъ отъ изгниване на по-голѣмата част отъ земните посѣви.

Свѣдѣния за Софийския окрѣгъ не получени още.

Положението на свилените буби е както слѣдва: Въ Карнобатско слаби по причина на влажното врѣме; въ Вратчанско и Бѣло-Слатинско иѣкаждѣ сѫ вече завили, а иѣкаждѣ наближаватъ завиванието; болѣствъта флашери се е появила въ по-голѣмъ размѣръ; въ Кюстендилско бубитѣ не сѫ до тамъ добре; въ Берковска околия бубитѣ сѫ въ срѣдно положение и повечето сѫ на завиване; въ Ловчанско една част отъ бубитѣ сѫ започнали да завиватъ пашкули, а другите прѣлѣжаватъ четвъртия и петия сънъ; въ Пловдивско хранението и завиванието е на свѣршивани, въ Пловдивско бубитѣ сѫ добре; въ Разградско бубитѣ прѣлѣжали четвъртий сънъ безъ никакви поврѣти; въ Русенско повечето отъ бубитѣ завихихъ пашкули; въ Севлиевско сѫщо; въ Силистренско бубохранението е свѣршено; въ Свищовско копринената реколта е добра; въ Сливенско бубитѣ сѫ добре; въ Търновско бубитѣ сѫ срѣдни; въ Хасковско бубитѣ не сѫ били добри, вслѣдствие хранението на мокръ листъ, въ Т. Назарджикеско бубитѣ сѫ били добри; много отъ тѣхъ вече завиватъ; въ Ст. Заорско бубитѣ не сѫ добре; имало е по тѣхъ болѣствътъ флатори.

Полскитѣ работи въ повечето мяста сѫ били прѣустановени вслѣдствие дъждовете и наводненията.

ОПИТИ СЪ КУЛТИВИРАНЬЕ ЗЕМЛЕДѢЛЧЕСКИ ПРОМИШЛЕННИ И ИНДУСТРИАЛНИ РАСТЕНИЯ.

(Продължение отъ книжка I.)

(Шише II-въ)

III. МАКЪ

Бъ настояще врѣме се добива опиумъ, който въ нищо не отстѫпва на Турския или Левантийския опиумъ, у насъ въ България, особено въ Кюстендилский окрѫгъ и отъ скоро въ Шловдивский окрѫгъ. Опиума който може да се употребява въ медицината, той трѣбва да съдѣржа 10% *Морфий* (*Morphium*). Количество на Морфий служи за опѣняване на опиума. Колкото повече нѣкой сортъ опиумъ съдѣржа повече Морфий толкова по добъръ се счита, и по скъпо той се цѣни. Цѣната на опиума въ Аптекитѣ е около 130 лева килограмма и то фабрикуванъ.

Нѣкой потвърдяватъ че здрѣлитѣ макови главици съдѣржали най много Морфинъ, други искатъ казватъ зеленитѣ; ще бѫде пакъ, че нито много здрѣли, нито много зелени глави даватъ най много Морфинъ и то 0·1—0·37%.

Всичкитѣ препарати опийни се приготвяватъ отъ прахътъ на опиума, който по напрѣдъ се исушава въ особенни печки при 30° температура, счуква се на ситно и се просъща прѣзъ сито. Прахътъ на опиума е по свѣтлъ отъ цвѣтътъ на парчетата—той трѣбва да се съхранява въ добъръ затворени стъклла, тъй като той притегля твърдѣ лесно влагата отъ въздуха, и по тъзи причина става по тъменъ. Въ студената вода и слабъ спиртъ опиума се растваря на половина; водния растворъ има кисела реакция. Опиума съдѣржа отъ 10-20% влажностъ

Изъ опиума се приготвяватъ и употребяватъ въ аптекитѣ — следующитѣ препарати: *Pulvis Doveri*, *Extractum opii et quosa Pulvis opii*, *Tinctura opii Simplex*, *Tinctura opii socrati*.

cata, Tinct. opū Renzoica, Aqua opū, Sirupus opiatus и Unguent. opiatī; а на Китайцитѣ и Ориенталцитѣ опиума служи и за пушение за да ги замаива.

У опиума има една индифернта тваръ наречена *Меконинъ* (Mekonin C₁₀ H₁₀ O₄) и цѣлъ синджиръ *алкалоиди* споени съ меконска киселина C₇ H₇₂ O₇) които сѫ следуващи:

Morphin (C₁₇ H₁₉ N₀₃), Codein (C₁₈ H₂₄ N₀₃), Codamnin C₂₀ H₂₈ N₀₄, Laudamin C₂₀ H₂₅ N₀₄, Pseudomorphin (C₁₇ H₁₇ N₀₃), Thebain (C₁₉ H₂₁ N₀₃), Tebenin (C₁₉ N₂₁ N₀₃), Protopin (C₂₀ H₁₉ N₅₀), Papaverin (C₂₀ H₂₁ N₀₄), Laudanozin (C₂₁ H₂₇ N₀₄, Deuteropin (C₂₀ H₂₁ N₀₅), Kriptopin (C₂₁ H₂₃ N₀₅), Mekonidin (C₂₁ H₂₃ N₀₄), Readin (C₂₁ H₂₁ N₀₆), Reaginin (C₂₁ H₂₁ N₀₆), Narkotin (C₂₂ H₂₃ N₀₇), Narcein (C₂₃ H₂₉ N₀₉), Lantopin (C₂₃ H₂₅ N₀₄) и Лимонена киселина. Отъ тѣзи всичките най важни сѫ: Morphin, Codein, Thebain, Papaverin, Narkotin и Narcein.

Морфиий (Morphium C₁₇ H₁₉ N₀₃, H₂₀) е откритъ отъ нѣкой си ученъ Sertürner въ 1816 год. Богъ на съя, въ стар. гърци са е наричалъ; поради упонителното свойство на морфина сѫ му дали сѫщото име. *Морфей*. Морфина го има у опиума отъ 5-23%, Морфина се кристализира въ бѣли кристали отъ ромбическа призма, съ слабъ горчивъ вкусъ, растапя ся тѣжко у водата а лѣсно у алкохола.

Съ киселините се лѣсно съединява и образува разни соли които се растапятъ лесно у водата. Морфина е много силна наркотична отрова, но все пакъ се употребява като лѣкарство разбира се въ малко количество за успокояние на болките.

Най обикновенитѣ соли на морфина които се употребяватъ въ медицината сѫ: Morphium hydrochloricum (C₁₇ H₁₉ NO₃. HCl + 3 H₂₀), Morphium aceticum (C₁₇ H₁₉ N₀₃, C₂ H₄ O₂ + 3 H₂₀), Morphium Sulfuricum (C₁₇ H₁₉ N₀₃. H₂ SO₄ + 3 H₂₀) има и още други.

Другъ алкалойдъ по важенъ е Narkotin (C₂₂H₂₃NO₃). Има го у опиума отъ 4-8%, кристализира се въ безцвѣтни лъскави призмици, растапя се у алкохола и етера, но въ водата не се растапя нѣма особенъ вкусъ и не е толкова отровенъ колкото морфина, нъ повече прѣспива.

Въ голѣмъ приемъ всичките алкалоиди на опиума произвѣждатъ дѣлбокъ сънъ, паралич и смърть, а въ малко количество се употребяватъ и противъ зѣбните болѣсти, тѣй напр. нѣколко сантиметра Морфинъ съ една капка азотна киселина НН 03 образува се една красна червена боя, и на малко памукъ се замѣстюва въ дунката на зѣбътъ.

При една срѣдна реколта, мака е въ положение да даде отъ декаръ 45 — 75 килограма маково сѣме и 1 — 1 $\frac{1}{2}$ килограмъ афионъ.

Отъ сѣмето на мака произвѣждатъ маково масло, което се употребява и за ѓденъ.

Производството на афиона и маковото масло непрѣдставляватъ нѣкакво особено искусство; достатъчно е веднажъ човѣкъ да види, на и самъ да испита на нѣколко глави. Практиката ще го научи: малко заинтересованост и тѣрпѣние, е достатъчно.

Ако приемѣтнѣмъ най малкото количество сѣме и афионъ което може да ни даде единъ декаръ и, като спаднемъ сравнително не многото трудъ и разноски по производството ний ще имаме горѣ-долѣ слѣдната почтена сума: ако приемемъ, че най малко отъ единъ декаръ се е добило 40 килограма сѣме и го оцѣнимъ по най ниска цѣна, 40 ст. килограма = 16 лева; и вместо 1 $\frac{1}{2}$ килограмъ да сметаме само 800 грама, приемѣтнѣти по най ниската цѣна 60 лева килогр., 800 грама ще се цѣнятъ за 48 лва + 16 лева отъ сѣме а всичко = 74 лева; като спаднемъ похарчените разноски по производството на декаръ най много 38 лева остава чистъ доходъ 36 лова.

Чистъ доходъ 36 лева едва ли се получава отъ 1 хектаръ (10 декара), засѣто съ жито, 2 хектара — съ царевица

и отъ много още други растения, които съставляват главната обработка въ Земедѣлческа България.

Намъ ни радва съзнанието на земедѣлеца въ Кюстендилски и Пловдивски окрѣзи въ ползотворността на маковата култура, за което въ доста голѣми пространства се отглежда мака и се произвожда афионъ. Желателно е и земедѣлците отъ другите окрѣзи да се проникнатъ отъ сѫщото създание и отдалѣкъ видно място между обработваните имъ растения. Тукъ не може и дума да става за „не сме видѣли отъ бащите си“, „не му разбираме“, „да ли ще се ражда по нашите ниви“ и много още други неоснователни мотиви на тѣхната апатичность къмъ нововѣденията, когато вижда, че негова съсѣдъ земедѣлецъ е направилъ нѣколко крачки напредъ и крачели? — Крачи; когато и на малките дѣца е извѣстенъ афиона и неговата висока цѣна.

Оставете се земедѣлци отъ тѣзи си безчувственост и прѣгрѣщайте всичко добро що ви се прѣпоражва или виждате сами у другите. Не отказваме, че всѣко нововѣдение е рисковано — рисковано е вѣобще Вашето занятие, нѣ това не говори ни най малко въ Ваша полза, защото веднажъ Ви е занаятъ трѣба да прилагате всички мѣрки и старания за постепеното му обезпечаванье. А това се постига чрѣзъ искренност, желание и постоянство.

с. Д. К. Бско.

РАЗНИ

Земедѣлчески съвѣтъ, при Министерството на Земедѣлието, съвместно съ нѣкой частни лица и представители на другите министерства е заседавалъ на 4-и 5-и того, въ които си заседания е обмислилъ за срѣдствата, чрѣзъ които да се помогне на пострадалото отъ наводнение и киша, земедѣлческо население.

Прѣложени сѫ били на разисквание слѣдующитѣ въпроси:

1. Съ какви културни срѣдства ще може да се помогне на земедѣлци.

2. Да се разрѣши ли на населението да пасе добитъка си временно въ забранените държавни гори до като се оттѣглятъ водите.

3. Какъ може да се усили рѣчната работа на земедѣлци за по-скорошното привършиане на полскиятъ работи и бързото прибиране на хранитѣ, щомъ се оттѣглятъ водите и

4. Но каквъ начинъ ще могатъ нуждаещите се земедѣлци да се подпомогнатъ съ земедѣлчески кредитъ отъ страна на земедѣлческите каси.

Съвѣта е исказалъ слѣдующите си мнения.

1. Да се испише отъ Маджареко нѣколко хиляди килограмма царевица „Секлеръ“ и малко „Бѣль синапъ“, които да се доставятъ въ едно най късо времѣ и раздадутъ на земедѣлци въ сѣверо-западните крайдуниавски окръзи на книжеството за посъзване.

2. Да се позволи временно на населението да си пустне добитъка на паша въ забранените държавни гори въ тѣзи мѣста, гдѣто мѣритѣ и пашитѣ сѫ наводнени и ливадите уничтожни.

3. Да се ходатайствува прѣдъ Военното Министерство за по-скорошното распращане на войници.

4. Прѣдъ видъ на изостаналите полски работи и за ускоряванието имъ да се не искарва населението да испълнява прѣзъ пай-работното времѣ пижпата повинност и други работи, освѣнъ въ извѣнрѣдни случаи.

5. Да се прѣпоръща на Земедѣлческия каси да правятъ пай-голѣми улѣснения съ правение нови заеми, продължение старатъ записи и капитализиране лихвитѣ имъ на всички нуждающи се, въ крѣга на закона.

6. Да се прѣпоръща на Българската Народна Банка да улесни въ заемите си пострадалите търговци и земедѣлци.

7. Прѣдъ видъ че положението на земедѣлци и загубите въ страната ни не сѫ тѣй застрашителни, то за сега нѣма нужда да се спира износа на хранитѣ.

8. За да не се експлоатира съ житната търговия, да се телеграфира въ същата смисъл до гр. Окръжните Управители и митниците за обявяване на населението.

9. Министерството на общите Сгради, птицата и съобщенията да състави една смѣсена комиссия отъ инженери, земле-

дѣлци и съдии, която да прѣглѣда опустошенитѣ мостове, бентове, и пр. та послѣ да се изработи единъ законъ за режима на водите и корегирането на рѣкитѣ.

10. По въпроса за доставяние сѣмена, прѣскалки и синъ камъкъ да се занимае постояннния съставъ на Земл. Съвѣтъ и

11. По въпроса за данъка може да се свика съвѣта на друго засѣданіе, ако би да стане нужда.

Намѣ се виждатъ тѣзи рѣшения на земедѣлческии съвѣтъ за не отъ такова естество, да може съ тѣхъ бѣзъ да се привърже мехлемъ на ужасната рана и то затова, защото съвѣта не е ималъ достатъчно събрани точни свѣдѣния за истинското положение на посѣвитѣ, ливадитѣ, лозята и пр., а е ималъ приблизително такива, на които се е болѣтъ да се ослони, както и трѣбвало да бѫде. Естествоено е че при такава неизвѣстностъ да се взиматъ по прѣбрѣзани и рѣшилни мѣрки, както е въпроса за спирание износа на напитѣ храны, е много рисковано. Сега обаче, когато дѣждовете вмѣсто да спрѣятъ всѣ повече зачестяватъ и всѣ повече и повече съсипватъ не до съсипанитѣ посѣви и когато нищо не ни утешава, че не ще бѫдемъ нещастници да видимъ още по голѣми порои и 100 % загуби по всичко, мислимъ, едно рѣшение на земедѣлческии съвѣтъ, утвѣрдено отъ Министерскии такъвъ, за спирание износа на напитѣ храны задъ граница, ще бѫде повече отъ намѣстото си.

Спорѣдъ насъ, пай доброто което може да стане въ случаи е: Правителството да ангажира всичката излишна храна, находяща се у земедѣлците, като по настоящитѣ цѣни на хранитѣ, заплати всѣкому по 25 — 30 % отъ ангажираното му жито, а за останалата част отъ храната му да издаде документъ, удостовѣряющъ какво количество храна му е задържано и въ случай на нещастие — гладъ, правителството чрѣзъ земл. касси по една установена цѣна да раздава складената храна на нуждаещитѣ съ. Ако бѫдемъ щастливи та недочакаме общото бѣдствие — глада, то правителството ще се погрижи да намѣри тѣржище да продаде житата, когато ще и да заплати останалата част отъ стойността на задържаната храна на всѣки земедѣлецъ.

Безъ това, съ спиранието износа на хранитѣ нѣма да се прѣдварди бѣдствието, защото ще се даде, въ нещастенъ случай, широкъ престоръ на експлоатацията. Тѣзи, въ ражетѣ на които има жита ще бѫдатъ жестоки експлоататори на тѣзи които нѣматъ такива. А нека да не се забравя, че болшинството (60, — 70 %)

отъ нашитъ земедѣлци, притиснати отъ дѣлгове, распродадоха хранитъ си.

Наводненията. Отъ всѣкаждѣ пристигатъ печални вести за слѣдствията отъ наводненията. Вече нѣколко градове има разорени а и много отъ посѣвите свършенно изгубени. Още въ проценти загубата на хранитъ не е опредѣлена. Увѣряватъ ни че загубата по посѣвите въ Варненски Окръгъ възлизала на около 35%. По ли-
видитетъ 90%, по бостанитъ и зарзвачийските градини 100%, а по лозята още точно неможе да се констатира, но приблизително била 75%.

Българското Винарско Дружество „ГРОЗДЪ“ въ Варна напослѣдъкъ си е условило за винаръ — майсторъ г-па Хр. А. Даскаловъ, бившъ учитель — винаръ при земедѣлческото училище въ Садово и отъ 8 години на частно занятие — винаръ въ с. Марково, при Пловдивъ. Като познаваме много отъ близо способностите и енергията на г-на Даскалова, неможемъ да не сърадваме Дружеството „Гроздъ“ съ сполучливъ изборъ и да не пожелаемъ г-ну Даскалову успѣхъ въ толкова благородното дѣло. Дано о Боже, сме се вразумили, та да се забрававъ поне сега личнитъ дертвове предъ общото добро.

Похвални рѣшения. По предложениета на г. Варненски Окр. Земл. Надзирателъ, Варненската Окръжна Пост. Комисия е взела рѣшение да достави 6 пулвилзатори, Варнен. Градско Общ. Управление 10, и Балчишкото и новоселското общински Управления по 2 — или всичко за Варнен. Окръжие 20 пулвилзатора отъ системата „Syphonia“ — Увѣряватъ ни че пулвилзаторите щели да пристигнатъ въ Варна пай-късно до 25 того. Предъ видъ общото зло, което стои на срѣща ни — пероноспората, отъ небивалите други години, изобилни дѣждове, длъжностъ на всички градски и селски общини е да си достававъ подобни машинки та да може да се предварди злото. Тѣ поне не костоватъ много и борбата противъ Пероноспората не е сѫпряжена съ голѣми разноски. Ние искрено похваляемъ пастжката на горните учреждения. Дано примѣра имъ бѫде послѣдванъ отъ подобните имъ.

Горско Дружество. Съ удоволствие приемаме новината, че Г. г. Горскитѣ Инспектори и тѣхнитѣ Помощници, които слѣдватъ въ топографический курсъ въ София, си съставили „Горско Дружество“, като възложили изработванието на дружественни уставъ на Г. г. Горскитѣ Инспектори: Беровъ, Марковъ и Кировъ. — Подобна идея отдавна бѣ оказана въ I год. отъ „Орало“ сѫщо и

въ нашето списание „Съячъ“, осъществяванието на която бъше необходимо. Неможемъ отъ да не похвалимъ г. г. инспекторитъ на новосъставеното дружество, като имъ желаемъ отъ сърдце, да владѣе мѣжду тѣхъ съгласие, искренность и постоянство въ прѣдприетото дѣло, разбира се като за въ общъ интересъ отхвърлять на страна всѣкакви лични и прѣтенциозни интереси, врѣдителни на дѣлото. Желателно би било тѣзи идеи да се приеме отъ всички любители на това природно богатство — гората. Прочие, съ издаванието на единъ теченъ органъ, това ще бѫдѣ една стъпка напредъ въ горското дѣло.

Подобрѣніе. Съ радость съобщаваме на читателитѣ си, че другаря ни, г-нъ Юранъ Пекаровъ е предприелъ да преорганизира стопанството си по начинъ прѣпоръжанъ отъ земледѣлческата наука. Отъ тѣзи пролѣтъ той е прѣприелъ правение на опити съ култивираніето на люцерната, конопа, ячимицъ за бира „шевалие“ и пр. Отъ идущата година щѣль да даде поголѣмо пространство и на други още пови за тукъ земледѣлчески култури, като: феникъль, тминъ, Анасонъ, сусамъ, памукъ и др., съ които се произвожда опити въ устроената отъ него училищна градина. Щѣль да прѣприеме една нова сейdboобратна система.

Конский си заводъ, който отъ нѣколко време насамъ урежда, комплектува съ нѣколко кобили отъ мѣстна порода.

Като знаемъ че стопанството му е доста обширно и се намира въ с. Д. Кулакъ, Балчишка околия (Добруджата), намираме чѣ правенитѣ отъ него опити било въ подобрѣніе растителността, било въ подобрѣніе рассата на добитъка, ще бѫдѣтъ отъ голѣма цѣнностъ, както за околното население, така и за читателитѣ ни, затова ще ги съобщава чѣрѣзъ списанието ни.

В. „Земледѣлецъ“. Въ града ни запипна да излиза новъ земледѣлчески вѣстникъ подъ горниятъ надсловъ: Ще излиза два пъти въ мѣсесца на 15 и 30 число отъ по една кола. Абонаментната му стойностъ е за година въ княжеството 5 л. за въ странство 6 лева, за учениците 4 лева. Първий бой отъ 15-й того се получи въ редакцията ни съ съдържание: *Нашата програма, Дъждовенетъ у насъ, Земледѣлчески конгресъ въ България, Нуждни ли сѫ изборнитѣ жури при скотовъдно - Земледѣлческиятъ конкурси?, Отграденъ фактъ. Една опасна болестъ по лозята, Разни и Вжитъши новини.*

Спорѣдъ обѣщанието си „Земледѣлецъ“ ще се занимава съ:

- 1) Общо и частно Земледѣлие
- 2) Скотовъдство и скотолѣчение,

3) Лозарство и винарство, 4) Земедѣл. машини и ордия,
 5) Домашна хигиена и медецина, 6) Градинарство и овоцарство,
 7) Млѣчна индустрия, 8) Пчеларство, 9) Конринарство, 10) Горско дѣло
 и горитѣ у насъ 11) Занаяти и индустрия, 12) Стопанска еконо-
 мия, и 13) Въобще по общо економическите въпроси.

Пожелаваме искренно „Земедѣлецъ“ дѣлъгъ животъ и ис-
 пълнение обширната му программа.

**Учениците отъ послѣдният курсъ на Садовското земедѣл-
 ческо училище, ръководени отъ учителите си: Г. Г. Цачевъ и Со-
 тировъ бѣха нѣколко дни по екскурзия изъ Българската Добруджа,
 отъ гдѣто, върваме, да сѫ извлекли не малко полза. Земедѣлието
 въ Добрѣджата прѣставлява нѣщо особено; затѣ самитѣ ѹ усло-
 вия климатически, почвенни и економически и даватъ тъзи различ-
 ностъ и такава интересностъ. Младите земедѣлци сѫ могли, върваме,
 да използватъ добре времето прѣкарано изъ тъзи пространна равни-
 на. На завръщанието си за Садово тѣ минаха прѣзъ Варна, гдѣто
 посѣтиха една частна овоцна и цвѣтна градина и винарницата на
 Дружеството „Грозѣ“. Въ послѣдната били разведени на всѣкаждѣ
 и запознати съ всичко обстоятелствено.**

Посѣтили и Евксиноградъ.

Отъ интересъ ще биде парорта на г. г. учителите екскурзи-
 яти, по въпросната екскурзия. Чакаме го съ нетърпение, слѣдъ-
 което ще се повърнемъ.

Получихме едно писмо отъ Севлиево, въ което автора, като
 описва на дѣлго и широко нещастието на земедѣлците въ Сев-
 лиевско, причинено имъ отъ наводненията, исказва мнение, че би
 трѣбвало закона за градобитнината да прѣдвижида и заплаща и за-
 губитѣ отъ наводненията. Ние незнаемъ до колко би било право
 Ѣтого закона за градобитнината да охранява и пострадалите отъ
 наводненията, когато неговото специално назначение е друго; и това
 не е непълнота на въпросний законъ, за каквото го счита автора.
 Закона за градобитната нека си остане за градобитнината, а дѣлъ-
 ность на нашите прѣставители е да създадѣтъ специаленъ законъ
 за общо застрахование отъ всички стихии нещастия и ежегодно
 въ продължениена нѣколко години да прѣдвижида въ бюджета,
 сумми за съставяние фондъ за помагане на пострадалите отъ сти-
 хите, който фондъ да се оползотворива и расходва по начинъ, ус-
 тановенъ въ исканий законъ.

Пишатъ ни отъ Плевенъ: „....Тукашний Земедѣлчески Надзи-
 ратель г-нъ Хр. Ат. Абаджиевъ, въ съдружие съ единъ, прѣприемчивъ

търговецъ основа разсадникъ за американски лози, противостоящи на филоксерата. Пръчките исписаха отъ Марсilia. За сега има засадени около 14,000 пръчки за окоренение. Последните растят много добре...." Ние похваляваме инициаторите и имъ пожелаваме успехъ въ дългото. Въ същото писме ни пишатъ, че по причина на честитъ дъждове много отъ полетата, предназначени за царевица оставали празни.

Епизотический съветъ, при Министерството на Търгов. и Земеделието на 29-ий Май т. г. е отправилъ до пограничните и околните ветеринарни лъкари, митническия и административни власти, следующата телеграмма:

"Понеже болестта „чума“ по добитъка се е пръклатила въ Турция, разръшава се вписанието на сурови животински произведения, идящи отъ Европейска Турция, ако тъй съ придружени съ ръковни свидетелства за място - произхождението имъ".

Остхаймска вишня. Една отъ най добритъ видове вишни, която вирее въ всичка почва и климатъ е остхаймската вишня. Размножава се съ изданки и коренъ.

Ползтъ отъ отгледването ѝ съ:

- 1) Задоволява се съ най слаба и пъесчлива почва.
- 2) Расте въ всички климатъ и изложение.
- 3) Отгледва се като високостъблено дърво, храстие и живъ плътъ.
- 4) Може да се употреби като охранително растение за заливане на голи баири и сипей.
- 5) Употреблява се за кордони шиалири и пр. край къщи, гдето други дървета не растятъ добре.
- 6) Може да се употреби като високо стебленно дърво въ овошните градини, посбищата и нивите.
- 7) Много е плодородна. Едно малко храстие на най бедната почва дава съ хиляди тъмно червени сочни вишни, когато друга вишня не може да даде.
- 8) Плодътъ ѝ е здравъ, хубавъ и действува за пръчистване на кръвта въ человѣка.
- 9) Отъ плодътъ ѝ правятъ ликиори, сокътъ ѝ употребяватъ въ аптеките и шекерджийниците.
- 10) Плодътъ ѝ може да се сушат и употреблява за консерви.

Отъ това се вижда, че тъзи вишня е много ползовата и тръбва да се размножава въ голъмо количество въ всичко село и къща.

Може да се достави отъ Баварското Басчеванджийско дружество въ Фрасендорфъ, поща Вилсхофенъ, които распродаватъ нѣколько хиляди. Една храстовидна вишня струва 60 ст., 12 вишни 5 лева, 100 вишни 26·50 лата, а една високостебленна вишня струва 2.20 лева.

КНИЖНИНА.

Получихъ се въ редакцията ни слѣдующитъ книги, списания и вѣстници:

Премия на Мъдицинска Бъседа: „**Наука за живота.** Наука за живота е дѣйствително „общо достѣпна физиология на човѣка“; тя съставлява единъ богатъ приносъ на книжнината ни по хуманната медицина. Гладкия ѝ и разбранъ езикъ е достѣпенъ за всѣкиго; който малко — много може да чете трѣбва да си има на ръцѣ тая толкова полезна книга, ако се интересува да знае себе си.

Наука за живота, може да служи, като прѣкрасно рѫководство на учащите по анатомията и физиологията на човѣка. — Горѣщо ѿ прѣпорѣчваме на всѣки грамотенъ.

Българсия Сбирка. Излиза въ Пловдивъ, годишний абонаментъ 10 лева.

Учителски Другаръ. Органъ на Българский учителски съюзъ; излиза въ София, год. абонаментъ е 5 лева.

Орало. Органъ на земедѣлческото дружество въ София, годишний му абонаментъ е 8 л., а 5 л. за ученици, войници и т. н. излиза два пати въ мѣсека.

Ветеринарна Сбирка. Органъ на дружеството на ветеринарнитѣ лѣкари. Излиза въ София, годишень абонаментъ е 8 лева.

Ловецъ. Органъ на Софийското ловчийско дружество, излиза въ София.

Звѣзица. Българка. Поминъкъ. Варна. Учителско Движение. Свободенъ Гражданинъ. Младина. Домашенъ Приятель. Отзивъ. Странджа. Свобода. Пролѣтъ. Въздържатель. Вѣра и Разумъ.. Пловдивъ. Bulgarie. Селски вѣстникъ. Народни права. Бдитель. Христиански свѣтъ. Социалистъ. Медицинска Бѣседа. Българска сбирка. Учителъ и др.

Винарско Земледѣл. Вѣстникъ, органъ на учителите при Винарско-Земледѣлческото училище въ гр. Плѣвенъ, излиза два пъти въ мѣсяца год. абонаментъ 4 лева, за ученици 3 л.

Ново Земледѣлие, редакторъ Г. Кърджиевъ, излиза въ Руссе, два пъти въ мѣсяца, год. абонаментъ. 7 лева.

В. „**Земледѣлецъ**“, излиза въ Варна два пъти въ мѣсяца 15-то и 30-то число, год. абонаментъ 5 лева, Редакторъ-ответчикъ: А. С. Овчаровъ.

МИНИСТЕРСТВО НА ТЪРГОВИЯТА И ЗЕМЛЕДѢЛИЕТО.

ОБЯВЛЕНИЯ

№ 2405

Министерството на търговията и Земледѣлието обявява за знание на интересуващите се, че то ще отпustне тая година три стипендии въ размѣръ отъ по 1200 до 1500 лева годишно за практикуване две години по земледѣлието въ странство, въ стопанстваа, които то ще избере. Желаещите да получатъ тия стипендии, трѣбва да сѫ свѣршили висше, или срѣдно земледѣлческо училище въ странство или България и да представятъ за това на Министерството прошенията си съ свидѣтелства за свѣршенъ курсъ най-късно до 1-й Августъ настоящата година.

Освѣнъ това, Министерството на Търговията и Земледѣлието обявява на интересуващите се, че то отпуска и помощи за практикуване по земледѣлието и клоновете му въ странство и завѣдения въ странство въ размѣръ отъ 300 до 600 лева годишно.

Желающитѣ да получатъ такива помоци, могатъ да испратятъ прошенията си прѣзъ всѣко врѣме на годината, като прѣдставятъ свидѣтелство за свѣршенъ курсъ въ висше, или срѣдно земедѣлческо училище въ странство или Бѣлгaria и свидѣтелство отъ стопанството, или заведението, гдѣто тѣ се намиратъ на практика.

Стипендиите и помощите ще се раздаватъ по рѣшеніето на земедѣлческий съвѣтъ при Министерство, слѣдъ разгледваніе документитѣ на просителитѣ, като ще се прѣдпочитатъ тия, които иматъ по-висока училищна подготовка.

Ст. София, 19 Априлъ 1897 год.

Главенъ Секретарь: Хр. Ат. Фетваджиевъ

№ 3449

Министерството на Търговията и Земедѣлнieto обявява на свѣршившитѣ мѣстнитѣ земедѣлчески училища младежи, че отъ 15 до 31-ї Юлий т. година ще се открие при Дѣржавното Практическо Земедѣлческо Училище въ с. Садово практически курсъ за производство на бубено сѣме. Въ курса ще се приематъ най-много 20 кандидати и, въ случаѣ че се явятъ повече, ще се прѣдпочетатъ опѣзи, които сѫ свѣршили съ по-добъръ успѣхъ. Въ края на курса, участвующитѣ ще се подложатъ не теоретически и практически испитъ и тѣзи отъ тѣхъ, които издѣржатъ испита ще получатъ право за произвожданie на бубено сѣме.

Кандидатитѣ трѣба да испратятъ своитѣ заявления, придружени съ училищнитѣ свидѣтелства до дирекцията на Земедѣлческото Училище въ с. Садово най-късне до 10-ї Юлий н. год.

София, 14-ї Юни 1897 година.

Главенъ Секретарь: Хр. Ат. Фетваджиевъ.

Поправки. Въ книжка I на списанието ни, сѫ пропуснати нѣкои грѣшки, за които молимъ извинение отъ читателитѣ си, а именно на стр. 16, първий рѣдъ отъ горѣ въ началото „се много гъсто“ да се чете „се не много гъсто“. На стр. 31, отдѣль книжнина, тамъ гдѣто се говори за абонамента на „Винар. Земедѣл. Вѣстникъ“ е напечатано: „100 абонаментъ 4 лѣва“ да се чете „год. абонаментъ 4 лѣва“. На сѫщата страница за „Ново Земедѣлие“ напечатаното „Редакторъ Г. А. Кѣрджиевъ“ да се чете „Редакторъ Г. А. Кѣржиевъ.“

Редакторъ: Ив. П. Бѣрзаковъ

ГОЛЪМЪ СКЛАДЪ ОТЪ ЗЕМЛЕДѢЛЧЕСКИ МАШИНИ

на

САЛЬСАКСЪ

ВЪ ВАРНА.

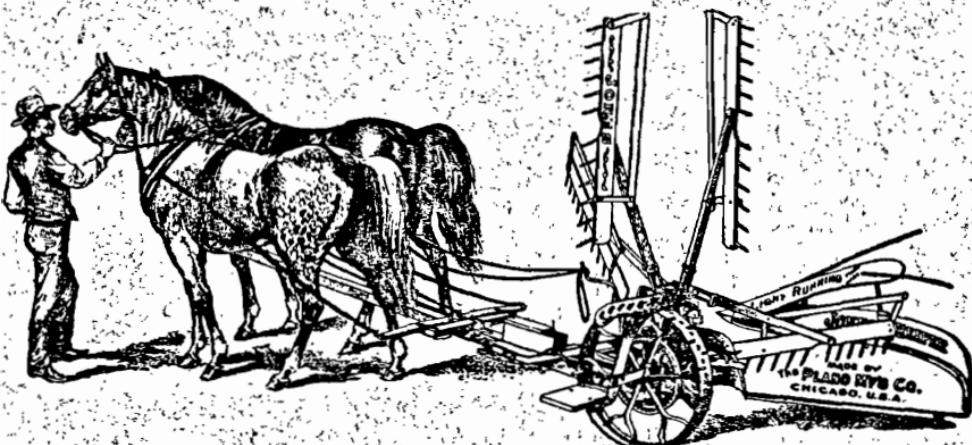
ЛОКОМОТИЛИ и вършалки, сламорѣзачки, парни орачки
машини за ронкалие мамуле.

МЪлници обикновенни, двойни и тройни, парни машини
неподвижни.

КАЗАНИ ОТЪ ВСИЧКИТЕ КАЧЕСТВА

отъ прочутата фабрика

АВЕЛИНГЪ И ПОРТЕРЪ РОШЕСТЕРЪ (Англия)

ВЪТЕРНИ триори, къkleотборници, плугове обикновенни
патентъ „ВЕНЦКИ,” сеѧлки, ржчни мълници и пр. и пр.,
касси желѣзни и стоманени отъ фабриката

ЛЮМБИ СИНЪ и ВООДЪ Лтд ХАЛИФАНСЪ (Англия)

ЖЕТВАРКИ, споповързалки „ПЛАНО,” жетварки обикно-
вени, косачки, търмъци (грабли) отъ фабриката

ПЛАНО МАНИФАКТУРИНГЪ & ЧИНАГО (Америка)

Френски воденични камъни отъ

ЛА ФЕРТЕ-СУ-ЖУДРЕ

Наградени съ златенъ медаль отъ Земедѣл. Конкурсъ въ Румания прѣзъ 1893 г.

Телеграмми САНСЪ — ВАРНА

Продължава се подписката за II год. на „Съячъ“ „Съячъ“ излиза два пъти въ мъседа; на 25 и 10 число, въ гр. Варна въ обемъ отъ двѣ печатни коли всички брой.

Цѣната на годишниятъ абонаментъ е 8 лева за въ България, 10 — за извънъ.

На учениците и войниците „Съячъ“ се отстъпва по 4 лева, а на селските учители — 6 лева, пъти платими на веднажъ. Абонирането става чрезъ редакцията и чрезъ всичките Т. П. станции въ книжеството.

Ръкописи назадъ се невръщатъ.

За обявление се плаща по 60 ст. за гармоненъ ръдъ на първа страница и — 30 ст. на последната страница и кориците.

→ Всичко се адресира до редакцията на „Съячъ“ въ Варна.

→ Тези отъ абонатите ни, които прибръзатъ и прѣплатятъ абонамента си до 1-й Септември т. г. ще иматъ право освѣнъ на общанието съчинение по земедѣлието, още и на единъ билетъ отъ лотарията, която Дружеството ще играе съ цѣль за поскорашното постигане на обширната си цѣль. Въ идущата книжка ще поговоримъ по този предметъ.